

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata rozšírená komora)

z 24. mája 2023 *

„Hospodárska súťaž – Trh s údajmi – Správne konanie – Článok 18 ods. 3 a článok 24 ods. 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 1/2003 – Žiadosť o informácie – Virtuálna dátová sála – Povinnosť odôvodnenia – Právna istota – Právo na obhajobu – Nevyhnutnosť požadovaných informácií – Zneužitie právomoci – Právo na rešpektovanie súkromného života – Proporcionalita – Zásada riadnej správy vecí verejných – Profesionálne tajomstvo“

Vo veci T-451/20,

Meta Platforms Ireland Ltd, predtým Facebook Ireland Ltd, so sídlom v Dubline (Írsko), v zastúpení: D. Jowell, KC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, a T. Oeyen, avocat,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: G. Conte, C. Urraca Caviedes a C. Sjödin, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: S. Costanzo, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastník konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata rozšírená komora),

na poradiach v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia D. Spielmann (spravodajca), R. Mastroianni, M. Brkan a I. Gálea,

tajomník: I. Kurme, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 1. júna 2022,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, Meta Platforms Ireland Ltd, predtým Facebook Ireland Ltd, domáha zrušenia rozhodnutia Komisie C(2020) 3011 final zo 4. mája 2020 o konaní podľa článku 18 ods. 3 a článku 24 ods. 1 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40628 – Praktiky Facebooku v oblasti dát) (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“), v znení rozhodnutia Komisie C(2020) 9231 final z 11. decembra 2020 (ďalej len „pozmeňujúce rozhodnutie“) (ďalej spoločne len „napadnuté rozhodnutie“).

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Dňa 13. marca 2019 Európska komisia zaslala žalobkyňi žiadosť o informácie formou rozhodnutia prijatého podľa článku 18 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/02, s. 205). Táto žiadosť o informácie obsahovala viac než 100 samostatných otázok týkajúcich sa rôznych aspektov činností a ponuky produktov žalobkyne.
- 3 Žalobkyňa odpovedala na túto žiadosť o informácie v troch fázach, a to 23. apríla, 21. mája a 18. júna 2019. Predložené dokumenty boli identifikované prostredníctvom prvotného vyhľadávania uskutočneného s použitím vyhľadávacích pojmov, ktoré zvolila žalobkyňa, a preskúmania relevantnosti, ktorú vykonali externí právnici žalobkyne kvalifikovaní na výkon činnosti v Európskej únii.
- 4 Dňa 30. augusta 2019 Komisia zaslala žiadosť o informácie na základe článku 18 ods. 2 nariadenia č. 1/2003. Žiadosť o informácie obsahovala 83 samostatných otázok týkajúcich sa Facebook Marketplace, sociálnych sietí a poskytovateľov online inzerátov.
- 5 Žalobkyňa odpovedala na túto žiadosť o informácie v troch fázach, a to 30. septembra, 10. októbra a 5. novembra 2019.
- 6 Dňa 11. novembra 2019 Komisia prijala druhé rozhodnutie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003. Komisia požiadala žalobkyňu, aby predložila najmä niekoľko interných dokumentov, ktoré spĺňajú určité kumulatívne kritériá. Požadované dokumenty boli v podstate pripravené niektorými depozitármi (*custodians*) na ich účet alebo ich títo depozitári dostali, boli datované od 1. januára 2013 do dňa tohto rozhodnutia a obsahovali určité vyhľadávacie pojmy. Konkrétne bolo potrebné použiť dva rôzne súbory vyhľadávacích pojmov na dva súbory rôznych depozitárov. Na jeden súbor depozitárov bolo treba použiť vyhľadávacie pojmy, ktoré vybrala sama žalobkyňa a ktoré použila z vlastnej iniciatívy na vyhľadanie a identifikáciu interných dokumentov, ktoré mali byť predložené v odpovedi na rozhodnutie z 13. marca 2019. V prípade druhej skupiny depozitárov mali byť použité vyhľadávacie pojmy, ktoré vypracovala Komisia na základe po prvý dokumentov žalobkyne a odpovedí poskytnutých v nadväznosti na rozhodnutie z 13. marca 2019 a po druhé niektorých interných dokumentov žalobkyne, ktoré 5. decembra 2018 uverejnil Digital, Culture, Media and Sport Committee (výbor pre digitálne technológie, kultúru, médiá a šport Parlamentu Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, ďalej len „výbor DCMS“).

- 7 Žalobkyňa listom z 20. novembra 2019 vyjadrila svoje obavy, pokiaľ ide o nevyhnutnosť, primeranosť a odôvodnenie niektorých aspektov rozhodnutia z 11. novembra 2019. Medzi žalobkyňou a Komisiou prebehlo niekoľko výmen korešpondencie s cieľom spresniť vyhľadávacie pojmy a znížiť počet identifikovaných dokumentov.
- 8 Dňa 17. januára 2020 Komisia predložila žalobkyni upravenú verziu vyhľadávacích pojmov.
- 9 Dňa 22. januára 2020 Komisia oznámila žalobkyni svoj zámer prijať nové rozhodnutie obsahujúce zmenené vyhľadávacie pojmy.
- 10 Dňa 4. mája 2020 Komisia prijala pôvodné rozhodnutie. Podľa článku 1 tohto rozhodnutia mala žalobkyňa poskytnúť Komisii informácie špecifikované v prílohách I.A, I.B a I.C uvedeného rozhodnutia najneskôr do 15. júna 2020. článok 2 stanovoval možnú dennú pokutu osem miliónov eur v prípade neposkytnutia úplných a správnych informácií požadovaných podľa článku 1.
- 11 V ten istý deň zaslal generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva (GR) Komisie pre hospodársku súťaž žalobkyni list, v ktorom navrhol odlišný postup na predloženie dokumentov, ktoré podľa žalobkyne obsahovali len osobné informácie, ktoré vôbec nesúviseli s jej obchodnými činnosťami. Tieto dokumenty mali byť založené do spisu až po ich preskúmaní vo virtuálnej dátovej sále.
- 12 Žalobkyňa a Komisia v niekoľkých výmenách korešpondencie diskutovali o prípadných spôsoboch použitia virtuálnej dátovej sály.
- 13 Listom z 12. júna 2020 Komisia súhlasila s predĺžením lehoty uloženej žalobkyni na odpoveď na žiadosť o informácie obsiahnutú v pôvodnom rozhodnutí do 27. júla 2020.

II. Návrhy účastníkov konania

- 14 Žalobkyňa návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 15. júla 2020 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 15 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
  - zrušil napadnuté rozhodnutie,
  - subsidiárne zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania a rozhodol, že Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania.
- 16 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
  - vyhlásil žalobný návrh žalobkyne smerujúci k čiastočnému zrušeniu článku 1 napadnutého rozhodnutia za neprípustný v rozsahu, v akom nestanovuje poskytnutie konkrétnych a dostatočných záruk na ochranu práv osôb, ktorých sa týka predloženie irelevantných dokumentov osobnej alebo súkromnej povahy,
  - zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

- 17 Spolková republika Nemecko navrhuje zamietnuť žalobu a uložiť žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Skutočnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

A. Konanie o nariadení predbežného opatrenia

- 18 Samostatným podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. júla 2020 žalobkyňa podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia.
- 19 Predseda Všeobecného súdu uznesením z 24. júla 2020, Facebook Ireland/Komisia (T-451/20 R, neuvěřený), prijatým na základe článku 157 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu nariadil odklad výkonu pôvodného rozhodnutia až do vydania uznesenia o ukončení konania o nariadení predbežného opatrenia.
- 20 Predseda Všeobecného súdu uznesením z 29. októbra 2020, Facebook Ireland/Komisia (T-451/20 R, neuvěřený, EU:T:2020:515), zrušil uznesenie uvedené v bode 19 vyššie, rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr, nariadil nižšie uvedené a v zostávajúcej časti zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia:

„1. Výkon článku 1 [pôvodného rozhodnutia] sa odkladá v rozsahu, v akom sa povinnosť v ňom uložená týka dokumentov, ktoré nemajú súvislosť s obchodnými činnosťami [žalobkyne] a ktoré obsahujú citlivé osobné údaje, a dokým sa zrealizuje opatrenie uvedené v bode 2 výroku.

2. [Žalobkyňa] identifikuje dokumenty, ktoré obsahujú údaje uvedené v bode 1 výroku, a odošle ich Komisii na samostatnom elektronickom nosiči. Tieto dokumenty budú následne umiestnené do virtuálnej dátovej sály, ktorá bude prístupná čo najmenšiemu počtu členov personálu poverených vyšetrovaním, a to za prítomnosti (virtuálnej alebo fyzickej) zodpovedajúceho počtu advokátov [žalobkyne]. Členovia personálu poverení vyšetrovaním preskúmajú a vyberú predmetné dokumenty, pričom pred tým, než pridajú dokumenty považované za relevantné do zložky, dajú advokátom [žalobkyne] možnosť sa k nim vyjadriť. V prípade nesúhlasu vo veci kvalifikácie dokumentu budú mať advokáti [žalobkyne] právo vysvetliť dôvody svojho nesúhlasu. V prípade trvajúceho nesúhlasu bude [žalobkyňa] môcť požiadať riaditeľa pre informácie, komunikáciu a médiá generálneho riaditeľstva Komisie pre hospodársku súťaž o rozhodnutie sporu.“

B. Prijatie pozmeňujúceho rozhodnutia a úprava žaloby

- 21 Dňa 11. decembra 2020 Komisia prijala pozmeňujúce rozhodnutie, ktorým stanovila samostatný postup na predloženie dokumentov, ktoré nesúvisia s obchodnými činnosťami žalobkyne a obsahujú citlivé osobné údaje.
- 22 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 8. februára 2021 žalobkyňa na základe článku 86 rokovacieho poriadku upravila žalobu tak, aby zohľadnila prijaté pozmeňujúce rozhodnutie.

C. Žiadosti o dôverné zaobchádzanie a vynechanie určitých údajov vo vzťahu k verejnosti a vedľajšie účastníctvo

- 23 V dňoch 15. júla 2020, 7. mája a 10. septembra 2021 žalobkyňa požiadala podľa článku 66 rokovacieho poriadku o vynechanie niektorých údajov vo vzťahu k verejnosti.
- 24 Listami z 30. októbra a 27. novembra 2020, ako aj listami z 8. februára a 14. mája 2021 žalobkyňa podľa článku 144 ods. 2 rokovacieho poriadku požiadala o dôverné zaobchádzanie s určitými údajmi vo vzťahu k Spolkovej republike Nemecko.
- 25 Predseda piatej komory Všeobecného súdu uznesením z 21. decembra 2020 povolil vstup Spolkovej republiky Nemecko do konania ako vedľajšieho účastníka a vyhovel žiadostiam o dôverné zaobchádzanie, ktoré žalobkyňa podala vo vzťahu k nej.

IV. Právny stav

- 26 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza štyri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na nedostatočnej jasnosti predmetu vyšetrovania, druhý na porušení článku 18 ods. 1 a 3 nariadenia č. 1/2003, tretí na porušení práva na rešpektovanie súkromného života, zásady proporcionality a práva na riadnu správu vecí verejných a štvrtý na porušení povinnosti odôvodnenia.

A. O prípustnosti žalobného návrhu týkajúceho sa neposkytnutia konkrétnych a dostatočných záruk

- 27 Komisia spochybňuje prípustnosť žalobného návrhu žalobkyne smerujúceho k čiastočnému zrušeniu článku 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom nestanovuje poskytnutie konkrétnych a dostatočných záruk umožňujúcich chrániť práva osôb, ktorých sa týka predloženie irelevantných dokumentov osobnej alebo súkromnej povahy. Tvrdí, že tento žalobný návrh nebol uvedený v žalobe, ktorou bolo napadnuté pôvodné rozhodnutie, a v návrhu na úpravu žaloby nebolo predložené nijaké odôvodnenie na vysvetlenie jeho doplnenia. Návrh na úpravu žaloby tak podľa jej názoru nevysvetľuje, ako prijatie pozmeňujúceho rozhodnutia odôvodňuje tento doplňujúci žalobný návrh a prečo nemohol byť uvedený už v žalobe, ktorou bolo napadnuté pôvodné rozhodnutie.
- 28 Z judikatúry vyplýva, že návrhy účastníkov konania sa v zásade vyznačujú svojou nemennosťou. Článok 86 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, týkajúci sa úpravy návrhu na začatie konania, predstavuje kodifikáciu skoršej judikatúry týkajúcej sa výnimiek zo zásady nemennosti (pozri rozsudok z 9. novembra 2017, HX/Rada, C-423/16 P, EU:C:2017:848, bod 18 a citovanú judikatúru).
- 29 Podľa článku 86 ods. 1 rokovacieho poriadku, ak je akt, ktorého zrušenie sa navrhuje, nahradený alebo zmenený iným aktom s rovnakým predmetom, žalobca môže pred skončením ústnej časti konania alebo pred rozhodnutím Všeobecného súdu, že vec prejedná bez ústnej časti konania, upraviť žalobu tak, aby prihliadala na túto novú okolnosť.

- 30 Aby bola úprava pôvodných žalobných návrhov žalobcu v priebehu konania prípustná, žalobca v každom prípade nesmie touto úpravou zmeniť povahu žaloby (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júna 2012, *Insula/Komisia*, T-246/09, neuvverejnený, EU:T:2012:287, bod 103 a citovanú judikatúru).
- 31 Je pravda, že v prejednávanej veci žalobný návrh žalobkyne smerujúci k čiastočnému zrušeniu článku 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom nestanovuje poskytnutie konkrétnych a dostatočných záruk umožňujúcich chrániť práva osôb, ktorých sa týka predloženie irelevantných dokumentov osobnej alebo súkromnej povahy, nie je ako taký uvedený v návrhu na začatie konania a je výslovne sformulovaný až v návrhu na úpravu žaloby.
- 32 Je však potrebné uviesť, že Komisia nespochybňuje, že návrh na úpravu žaloby inak spĺňa podmienky stanovené v článku 86 rokovacieho poriadku, ako je vyložený v judikatúre uvedenej v bode 30 vyššie.
- 33 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že tento žalobný návrh z dôvodu, že smeruje k čiastočnému zrušeniu článku 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom nestanovuje poskytnutie konkrétnych a dostatočných záruk, patrí pod žalobný návrh smerujúci k zrušeniu článku 1, ktorý bol v žalobe uvedený subsidiárne.
- 34 Navyše treba konštatovať, že článok 86 rokovacieho poriadku neukladá žalobkyňi, aby osobitne vysvetlila dôvody, prečo sa po prvé rozhodla sformulovať žalobný návrh, ktorý ako taký nebol uvedený v žalobe, a po druhé nemohla sformulovať tento žalobný návrh v návrhu na začatie konania smerujúcom proti pôvodnému rozhodnutiu.
- 35 Z toho vyplýva, že námietku neprípustnosti vznesená Komisiou, ktorá smeruje k spochybneniu prípustnosti žalobného návrhu žalobkyne uvedeného v bode 27 vyššie, treba zamietnuť.

B. O veci samej

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na nedostatočnej jasnosti predmetu vyšetrovania

- 36 Žalobkyňa vytýka Komisii, že porušila zásadu právnej istoty, všeobecnú povinnosť odôvodnenia, ktorú má podľa článku 296 ZFEÚ, osobitnú povinnosť odôvodnenia, ktorú jej ukladá článok 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, ako aj jej právo na obhajobu a právo na riadnu správu vecí verejných, keďže nevymedzila dostatočne jasne a konzistentne predmet a rozsah svojho vyšetrovania.

a) O porušení povinnosti odôvodnenia

- 37 Podľa ustálenej judikatúry musí byť odôvodnenie aktov inštitúcií Únie vyžadované v článku 296 ZFEÚ prispôbené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala tak, aby dotknuté osoby mohli pochopiť dôvody jeho prijatia a súdy Únie ich mohli preskúmať. Požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, povahu uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto objasnení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296

ZFEÚ, sa musí posudzovať s ohľadom nielen na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 16 a citovanú judikatúru).

- 38 Pokiaľ ide najmä o odôvodnenie žiadosti o informácie, je potrebné pripomenúť, že článok 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 definuje jeho hlavné prvky. Toto ustanovenie znie:
- „Keď Komisia žiada podnik alebo združenie podnikov o poskytnutie informácií formou rozhodnutia, stanoví právny základ a účel žiadosti, špecifikuje, aké informácie sa požadujú a stanoví časový limit, počas ktorého majú byť informácie poskytnuté. Uvedie tiež pokuty podľa článku 23 a upozorní alebo uloží pokuty podľa článku 24. Ďalej upozorní na právo vzniesť námietky proti rozhodnutiu pred Súdnym dvorom.“
- 39 Táto osobitná povinnosť odôvodnenia predstavuje podstatnú náležitosť nielen na účely toho, aby sa preukázala dôvodnosť žiadosti o informácie, ale aj toho, aby sa dotknutým podnikom umožnilo pochopiť rozsah ich povinnosti spolupráce tak, aby sa zároveň zachovalo ich právo na obranu (pozri rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 19 a citovanú judikatúru).
- 40 Čo sa týka povinnosti stanoviť „účel žiadosti“, znamená to, že Komisia musí vo svojej žiadosti uviesť predmet vyšetrovania, a teda spresniť vytykané porušenie pravidiel hospodárskej súťaže (pozri rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 20 a citovanú judikatúru).
- 41 V tejto súvislosti Komisia nie je povinná oznámiť adresátovi rozhodnutia o žiadosti o informácie všetky informácie o údajných porušeníach, ktorými disponuje, ani dôkladne z právneho hľadiska kvalifikovať tieto porušenia, pokiaľ jasne uvedie podozrenia, ktoré má v úmysle preskúmať (pozri rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 21 a citovanú judikatúru).
- 42 Táto povinnosť sa vysvetľuje osobitne skutočnosťou, ako vyplýva z článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a odôvodnenia 23 tohto nariadenia, že Komisia môže na plnenie povinností, ktoré sú jej uložené týmto nariadením, jednoduchou žiadosťou alebo rozhodnutím požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie „všetkých nevyhnutných informácií“ (rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 22).
- 43 Z toho vyplýva, že Komisia môže požadovať len oznámenie informácií, ktoré jej umožnia overiť jej domnienky týkajúce sa porušení, ktoré odôvodňujú vedenie vyšetrovania a sú uvedené v žiadosti o informácie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 23, a z 28. apríla 2010, Amann & Söhne a Cousin Filterie/Komisia, T-446/05, EU:T:2010:165, bod 333 a citovanú judikatúru).
- 44 Vzhľadom na skutočnosť, že nevyhnutný charakter informácie sa musí posudzovať z hľadiska účelu uvedeného v žiadosti o informácie, je pritom potrebné, aby bol tento účel uvedený dostatočne presne, pretože inak by nebolo možné určiť, či je informácia nevyhnutná, a súd Únie by nemohol vykonať svoje preskúmanie (pozri rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 24 a citovanú judikatúru).

- 45 To, či napadnuté rozhodnutie je, alebo nie je dostatočne odôvodnené, teda závisí od toho, či sú domnienky o porušení, ktoré Komisia hodlá preskúmať, dostatočne jasne spresnené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 25).
- 46 Pri posudzovaní rozsahu povinnosti odôvodnenia vo vzťahu k rozhodnutiu o žiadosti o informácie podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 je potrebné prihliadnuť aj na to, v ktorej fáze vyšetrovania je takéto rozhodnutie prijaté, a na to, či Komisia už disponuje niektorými informáciami o predpokladaných porušeníach (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 39, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wahl vo veci HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2015:694, bod 50).
- 47 V prejednávanej veci zo samotného názvu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že toto rozhodnutie bolo prijaté na základe článku 18 ods. 3 a článku 24 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1/2003.
- 48 V odôvodnení 1 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že vyšetroje správanie skupiny Facebook, pokiaľ ide jednak o jej využívanie údajov a jednak o platformu sociálnej siete Facebook v Európskom hospodárskom priestore (EHP).
- 49 V odôvodnení 3 tohto rozhodnutia Komisia uviedla:
- „Komisia svoje vyšetrovanie zameriava na využívanie údajov spoločnosťou Facebook, ako to ukazujú niektoré interné dokumenty spoločnosti Facebook, ktoré 5. decembra 2018 a 18. februára 2019 uverejnil [výbor DCMS]. Vyššie spomenuté interné dokumenty spoločnosti Facebook pochádzajú z rokov 2012 až 2015. Zdá sa, že niektoré z týchto dokumentov sa týkajú interných diskusií spoločnosti Facebook, obchodných stratégií alebo správania súvisiaceho s prístupom k údajom Facebooku, prístupom k funkciám Facebooku a stratégiami speňaženia údajov vrátane možností poskytnúť tretím osobám prístup k údajom a funkciám Facebooku výmenou za rôzne druhy protiplnení a za rôznych podmienok. Zdá sa, že iné dokumenty ilustrujú používanie aplikácie Onavo spoločnosťou Facebook s cieľom získať údaje s obchodnou hodnotou o konkurenčných službách.“
- 50 Komisia tak uviedla, že svoje vyšetrovanie zameriava na využívanie údajov žalobkyňou, ktoré bolo odhalené v niektorých jej interných dokumentoch, ktoré zverejnil výbor DCMS a ktorých obsah stručne opísala. Uviedla tiež, že iné dokumenty zjavne ilustrujú používanie aplikácie Onavo žalobkyňou s cieľom získať údaje s obchodnou hodnotou o konkurenčných službách.
- 51 V odôvodnení 4 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla:
- „Na základe týchto dokumentov sa zdá, že spoločnosť Facebook využívala alebo využíva i) dohody o výmene údajov za podmienok, ktoré zvyšujú tok údajov medzi spoločnosťou Facebook a tretími osobami, čím sa posilňuje trhová sila spoločnosti Facebook na prípadnom trhu s údajmi alebo sa vytvárajú prekážky vstupu vďaka hromadeniu údajov; ii) praktiky týkajúce sa používania produktov spoločnosti Facebook (vrátane najmä aplikácie Onavo, aplikácie Facebook Research a Facebook Business Tools) na získanie údajov s obchodnou hodnotou o konkurenčných službách, čo vylučuje potenciálnych konkurentov a vytvára prekážky vstupu na prípadné trhy so službami týkajúcimi sa sociálnej siete a/alebo iných digitálnych služieb, a iii) potenciálne diskriminačné praktiky obmedzujúce prístup k údajom, funkciám a aplikačným programovacím rozhraniam (API) spoločnosti Facebook, prípadne k iným nástrojom v závislosti od prípadnej

kvalifikácie tretích osôb ako konkurentov, čo vylučuje potenciálnych konkurentov a vytvára prekážky vstupu na prípadné trhy so službami týkajúcimi sa sociálnej siete a/alebo iných digitálnych služieb.“

52 V odôvodnení 5 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla:

„Komisia tiež na základe verejne dostupných informácií usudzuje, že mohli nastať prípady, keď spoločnosť Facebook blokovala odkazy na konkurenčné [internetové] aplikácie alebo sídla v balíčku Facebook, čím vylúčila potenciálnych konkurentov a vytvorila prekážky vstupu na prípadné trhy so službami týkajúcimi sa sociálnej siete a/alebo iných digitálnych služieb. Okrem toho sa Komisia na základe verejne dostupných informácií domnieva, že avizovaný zámer spoločnosti Facebook zlúčiť jej rôzne komunikačné platformy (konkrétne WhatsApp, Instagram a Facebook Messenger) by mohol posilniť jej postavenie ako poskytovateľa komunikačných služieb pre spotrebiteľov tým, že by viedol k vylúčeniu potenciálnych konkurentov.“

53 V odôvodnení 6 napadnutého rozhodnutia Komisia dospela k tomuto názoru:

„Ak by sa takéto správanie potvrdilo, mohlo by predstavovať jedno alebo viaceré porušenia článkov 101 a/alebo 102 [ZFEÚ] a článkov 53 a/alebo 54 [d]ohody o EHP.“

54 Najprv je potrebné preskúmať tvrdenie žalobkyne založené na nejednoznačnosti predmetu vyšetrovania Komisie.

1) O určení predmetu vyšetrovania Komisie

55 Žalobkyňa sa v podstate domnieva, že napadnuté rozhodnutie je odôvodnené nejednoznačne v rozsahu, v akom z odôvodnení 1 až 3 tohto rozhodnutia vyplýva, že predmet vyšetrovania Komisie zahŕňa akékoľvek praktiky spojené s využívaním údajov, zatiaľ čo odôvodnenia 4 a 5 tohto rozhodnutia obsahujú demonštratívne príklady využitia údajov a praktík, z ktorých ju Komisia podozrieva. Dodáva, že napadnuté rozhodnutie neopisuje nijaké identifikovateľné porušenie práva hospodárskej súťaže a že toto rozhodnutie zdanlivo oprávňuje Komisiu uskutočniť celkový neobmedzený audit všetkých jej činností. Vyšetrovanie Komisie sa teda podobá na „*fishing expeditions*“ a žalobkyňa nedokáže zistiť rozsah svojich práv a povinností a Všeobecný súd nedokáže posúdiť, či je predmetná žiadosť o informácie odôvodnená a či sú požadované informácie nevyhnutné.

56 Komisia a Spolková republika Nemecko spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

57 Treba podotknúť, tak ako Komisia, že odôvodnenia 1 a 3 napadnutého rozhodnutia slúžia predovšetkým ako úvod. V odôvodnení 1 sú tak označené subjekty, ktorých sa týka vyšetrovanie, a to spoločnosť Facebook Inc. a všetky spoločnosti jej skupiny vrátane najmä spoločností WhatsApp Inc., Instagram LLC, Facebook Israel Ltd a Onavo Inc., ako aj oblasť, na ktorú sa vzťahuje správanie, ktoré je predmetom vyšetrovania, teda využívanie údajov, služby, ktoré sú predmetom vyšetrovania, teda platforma sociálnej siete Facebook, ako aj prešetrovaný zemepisný rozsah, teda EHP.

58 Pokiaľ ide o odôvodnenie 3 napadnutého rozhodnutia, Komisia v ňom označila dokumenty, na základe ktorých sa rozhodla začať vyšetrovanie o využívaní údajov žalobkyňou.

- 59 V odôvodneniach 4 a 5 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla praktiky, z ktorých podozrieva žalobkyňu na základe dokumentov označených v odôvodnení 3 tohto rozhodnutia a ktoré má v úmysle prešetriť.
- 60 V odôvodnení 6 napadnutého rozhodnutia Komisia vyjadrila názor, že „takéto správanie“ by mohlo predstavovať jedno alebo viaceré porušenia článkov 101 a 102 ZFEÚ, ako aj článkov 53 a 54 dohody o EHP. Nevyhnutne tak odkazovala na praktiky uvedené v odôvodneniach 4 a 5 tohto rozhodnutia.
- 61 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, tak ako to tvrdí sama Komisia, že praktiky uvedené v odôvodneniach 4 a 5 napadnutého rozhodnutia sú vymenované taxatívnym spôsobom. Týmto výpočtom Komisia jasne uviedla, aké podozrenia má v úmysle prešetriť, identifikovala údajné porušenia pravidiel hospodárskej súťaže a tým vymedzila predmet svojho vyšetovania v zmysle judikatúry pripomenutej v bodoch 40 a 41 vyššie.
- 62 Takýmto odôvodnením je teda splnená povinnosť uviesť účel žiadosti o informácie v zmysle článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003.
- 63 V tejto súvislosti treba konštatovať, že ostatné spôsoby výkladu, ktoré uvádza žalobkyňa a ktoré smerujú k tomu, aby sa praktiky uvedené v odôvodneniach 4 a 5 napadnutého rozhodnutia považovali za „demonštratívne príklady“ alebo za „špecifickejšie praktiky“ použitia údajov, by viedli k príliš širokému výkladu predmetu vyšetovania Komisie, ktorý je nezlučiteľný s judikatúrou pripomenutou v bodoch 40 a 41 vyššie.
- 64 Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že text odvodeného práva Únie sa má vykladať v rámci možností v zmysle jeho súladu s ustanoveniami Zmluvy a všeobecnými zásadami práva Únie (rozsudky zo 4. októbra 2007, *Schutzverband der Spirituosen-Industrie*, C-457/05, EU:C:2007:576, bod 22; z 10. júla 2008, *Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 174, a z 25. novembra 2009, *Nemecko/Komisia*, T-376/07, EU:T:2009:467, bod 22).
- 65 Za týchto podmienok žalobkyňa nesprávne tvrdí, že predmet vyšetovania Komisie je nejednoznačný v rozsahu, v akom sa vzťahuje na všetky praktiky, ktoré z jej strany predpokladajú použitie údajov.

2) O opise vytýkaného správania

- 66 Žalobkyňa tvrdí, že aj za predpokladu, že by sa predmet vyšetovania Komisie chápal tak, že sa striktno obmedzuje na praktiky uvedené v odôvodneniach 4 a 5 napadnutého rozhodnutia, toto rozhodnutie neopisuje dostatočne presne určité podstatné prvky porušenia, na ktoré má Komisia podozrenie.
- 67 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nespresnila, ktorých činností alebo produktov sa majú týkať dohody o výmene údajov uvedené v odôvodnení 4 bode i) tohto rozhodnutia, ani ktoré diskriminačné praktiky obmedzujú prístup k údajom, funkciám a programovacím rozhraniám jej aplikácií alebo iným nástrojom uvedeným v odôvodnení 4 bode iii) tohto rozhodnutia. Po druhé Komisia podľa žalobkyne neoznačila konkurenta alebo konkurentov, ktorí mali byť poškodení diskriminačnými praktikami spomenutými v odôvodnení 4 bode ii) napadnutého rozhodnutia podozrivým blokovaním odkazov na reklamy alebo internetové sídla konkurentov a dočasným plánom spojenia jej rôznych komunikačných

- platforiem, na ktoré odkazuje odôvodnenie 5 napadnutého rozhodnutia. Po tretie odkazy v odôvodneniach 4 a 5 tohto rozhodnutia na vylúčenie potenciálnych konkurentov a vytváranie prekážok vstupu sú podľa názoru žalobkyne také všeobecné, že nevymedzujú povahu správania, ktoré je predmetom podozrení Komisie. Navyše, ak nie je určený druh alebo pôvod vylúčenia alebo uvádzaných prekážok, nemožno odlíšiť protisúťažné vylúčenie od hospodárskej súťaže na základe výkonnosti vedúcej k vylúčeniu menej výkonných súťažiteľov.
- 68 Podľa žalobkyne z týchto nepresností vyplýva nemožnosť určiť, či Komisia mohla odôvodnene predpokladať, že niektoré dokumenty uvedené v napadnutom rozhodnutí jej pomôžu potvrdiť existenciu praktík uvedených v odôvodneniach 4 a 5 tohto rozhodnutia. Žalobkyňa pre príklad odkazuje na tri dokumenty, ktorých predloženie Komisia žiadala, ako aj na vyhľadávacie pojmy uvedené v napadnutom rozhodnutí, napriek tomu, že obsah týchto dokumentov nie je relevantný na overenie existencie praktík uvedených v odôvodneniach 4 a 5 daného rozhodnutia a predmetné pojmy nemajú nijakú hodnovernú súvislosť s uvedenými praktikami. Žalobkyňa ani nedokáže účinne upovedomiť Komisiu o svojich pripomienkach a v podstate má uhádnuť, čo sa jej vytyka.
- 69 Komisia a Spolková republika Nemecko spochybňujú tvrdenia žalobkyne.
- 70 Je potrebné preskúmať, či je vzhľadom na okolnosti prijatia napadnutého rozhodnutia a fázy vyšetrovania, v ktorej bolo toto rozhodnutie prijaté, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 37 až 46 vyššie.
- 71 Komisia v odôvodnení 4 napadnutého rozhodnutia opísala praktiky, z ktorých podozrieva žalobkyňu, ako aj produkty a služby žalobkyne, ktorých sa prípadne tieto praktiky týkajú. Spomenula v ňom po prvé dohody o výmene údajov, ktoré zvyšujú tržnú silu žalobkyne na prípadnom trhu s údajmi alebo vytvárajú prekážky vstupu na takýto trh, po druhé praktiky týkajúce sa používania produktov Onavo, Facebook Research a Facebook Business Tools na získanie údajov s obchodnou hodnotou o konkurenčných službách a po tretie potenciálne diskriminačné praktiky obmedzujúce prístup konkurentov k údajom, funkciám a programovacím rozhraniam jej aplikácií. Čo sa týka posledných dvoch druhov praktík, spresnila, že môžu spôsobiť vylúčenie potenciálnych konkurentov alebo vytvorenie prekážok vstupu na prípadné trhy so službami týkajúcimi sa sociálnej siete a iných digitálnych služieb.
- 72 V odôvodnení 5 napadnutého rozhodnutia Komisia spomenula, že mohli nastať prípady, keď žalobkyňa v niektorých svojich aplikáciách blokovala odkazy na aplikácie alebo internetové sídla konkurentov, čím vylúčila potenciálnych konkurentov a vytvorila prekážky vstupu na prípadné trhy so službami týkajúcimi sa sociálnej siete a iných digitálnych služieb. Komisia dodala, že zámer žalobkyne zlúčiť jej rôzne komunikačné platformy, konkrétne WhatsApp, Instagram a Facebook Messenger, by mohol posilniť jej postavenie ako poskytovateľa komunikačných služieb pre spotrebiteľov tým, že by viedol k vylúčeniu potenciálnych konkurentov.
- 73 Je potrebné konštatovať, že obsah odôvodnení 4 a 5 napadnutého rozhodnutia predstavuje jasný a jednoznačný opis účelu a účinku praktík, z ktorých Komisia podozrieva žalobkyňu, ako aj produktov a služieb žalobkyne, ktorých sa tieto praktiky prípadne týkajú. Takéto informácie umožňujú tiež dostatočne presne určiť, ktorých produktov sa vyšetrovanie týka a aké podozrenia z protiprávneho konania odôvodňujú prijatie tohto rozhodnutia.
- 74 Okrem toho je potrebné poznamenať, že Komisia síce prijala napadnuté rozhodnutie približne rok po prvom rozhodnutí o žiadosti o informácie, ktoré prijala 13. marca 2019, a po výmene korešpondencie so žalobkyňou, ako sa pripomína v bodoch 3 až 9 vyššie, v rámci ktorých jej

žalobkyňa poskytla niektoré informácie na účely vyšetrovania. Napadnuté rozhodnutie však bolo prijaté vo fáze predbežného vyšetrovania v rámci správneho konania podľa nariadenia č. 1/2003, ktorá je určená na to, aby Komisia mohla zistiť všetky relevantné skutkové okolnosti potvrdzujúce, resp. nepotvrdzujúce existenciu porušenia súťažných pravidiel a prijať prvé stanovisko o smerovaní a ďalšom pokračovaní konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. septembra 2011, *Elf Aquitaine/Komisia*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 113 a citovanú judikatúru).

- 75 Vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné dospieť k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia umožňuje jednak žalobkyňi overiť si, či sú požadované informácie nevyhnutné na účely vyšetrovania, a jednak súdu Únie vykonať súdne preskúmanie. Z toho treba vyodiť, že napadnuté rozhodnutie je dostatočne odôvodnené.
- 76 Tento záver nespochybňuje tvrdenia žalobkyne uvedené v bode 67 vyššie.
- 77 S ohľadom na judikatúru pripomenutú v bode 41 vyššie bola totiž Komisia povinná v napadnutom rozhodnutí jasne uviesť, aké podozrenia má v úmysle prešetriť, ale nie oznámiť žalobkyňi všetky informácie o údajných porušeníach, ktorými disponuje, ani dôkladne z právneho hľadiska kvalifikovať tieto porušenia.
- 78 V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, preto povinnosť Komisie uviesť odôvodnenie v prejednávanej veci nevyžadovala vo fáze, v ktorej bolo napadnuté rozhodnutie prijaté, presnejšie uviesť činnosti a produkty žalobkyne, ktorých by sa mohli týkať praktiky uvedené v odôvodnení 4 bode i) až iii) napadnutého rozhodnutia, presnejšie označiť potenciálnych konkurentov poškodených praktikami uvedenými v odôvodnení 4 bode ii) a odôvodnení 5 tohto rozhodnutia ani dodatočné spresnenia, pokiaľ ide o vylúčenie potenciálnych konkurentov a vytvorenie prekážok vstupu.
- 79 Navyše v odôvodnení 1 napadnutého rozhodnutia Komisia vymedzila zemepisný rozsah svojho vyšetrovania, a to EHP, a jeho vecný rozsah, a to využitie údajov žalobkyňou, ako aj jej platforma sociálnej siete. Ako Komisia správne tvrdí, samotná skutočnosť, že toto vyšetrovanie sa týka mnohých činností a má široký zemepisný rozsah, sa nemôže sama o sebe považovať za okolnosť nasvedčujúcu neurčitému odôvodneniu.
- 80 Treba teda konštatovať, že údajné nepresnosti kritizované žalobkyňou nemohli brániť ani jej pochopeniu účelu a predmetu vyšetrovania a tiež podozrení z porušení, ktoré mala Komisia v úmysle prešetriť, ani možnosti Všeobecného súdu vykonať preskúmanie.
- 81 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenia založené na príkladoch dokumentov a vyhľadávacích pojmov spomenutých žalobkyňou, ktoré údajne nie sú relevantné pre overenie existencie praktík spomenutých v odôvodneniach 4 a 5 napadnutého rozhodnutia, tieto tvrdenia v skutočnosti smerujú k spochybneniu nevyhnutnosti týchto dokumentov a vyhľadávacích pojmov pre vyšetrovanie. Tvrdenia smerujúce k spochybneniu nevyhnutnosti požadovaných informácií pritom súvisia s legálnosťou napadnutého rozhodnutia z meritórneho hľadiska a nemožno ich zohľadniť v rámci skúmania žalobného dôvodu založeného na porušení povinnosti odôvodnenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. apríla 2019, *Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia*, T-371/17, neuvěřený, EU:T:2019:232, bod 55 a citovanú judikatúru). Tieto tvrdenia budú teda analyzované v rámci skúmania druhého žalobného dôvodu.

82 Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa neprávom uvádza porušenie povinnosti odôvodnenia, ako je stanovená článkom 296 ZFEÚ a článkom 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, pokiaľ ide o predmet vyšetrovania Komisie a opis praktík, ktorých existenciu má v úmysle overiť v rámci svojho vyšetrovania.

b) O porušení zásady právnej istoty, práva na obhajobu a práva na riadnu správu vecí verejných

83 Čo sa týka výhrad založených na porušení zásady právnej istoty, práva na obhajobu a práva na riadnu správu vecí verejných, treba konštatovať, že žalobkyňa nepredkladá na ich podporu nijaké samostatné tvrdenie, ktoré by sa líšilo od tvrdení uvedených na podporu výhrady založenej na porušení povinnosti odôvodnenia. Tieto výhrady preto musia byť zamietnuté.

84 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvý žalobný dôvod musí byť zamietnutý v celom rozsahu.

2. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesplnení povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o vymedzenie vyhľadávacích pojmov uvedených v napadnutom rozhodnutí a zaobchádzanie s dokumentmi, ktoré nie sú relevantné pre vyšetrovanie

85 Žalobkyňa vytýka Komisii, že si nespĺnila povinnosť odôvodnenia, pokiaľ ide jednak o vymedzenie vyhľadávacích pojmov uvedených v napadnutom rozhodnutí a jednak o zaobchádzanie s dokumentmi, ktoré nie sú relevantné pre vyšetrovanie a boli predložené pri výkone napadnutého rozhodnutia.

a) O primeranosti vyhľadávacích pojmov

86 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nevysvetlila, ako a prečo dospela k názoru, že vyhľadávacie pojmy, ktoré žiadala použiť, identifikujú len dokumenty, ktoré sú relevantné pre vyšetrovanie a ktoré jej umožnia určiť, či došlo k spáchaniu protiprávneho konania, na ktoré má podozrenie.

87 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

88 Ako vyplýva z bodov 57 až 82 vyššie, napadnuté rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o predmet vyšetrovania Komisie, opis praktík, ktorých existenciu má v úmysle overiť v rámci svojho vyšetrovania, a nevyhnutnosť požadovaných informácií.

89 Vzhľadom na ustanovenia a judikatúru pripomenuté v bodoch 37 až 46 vyššie, ktoré vymedzujú rozsah povinnosti odôvodniť rozhodnutie o žiadosti o informácie, táto povinnosť nejde tak ďaleko, aby ukladala Komisii povinnosť poskytnúť ku každej požadovanej informácii alebo, ako v prejednávanej veci, ku každému vyhľadávaciemu pojmu, ktorého použitie sa požaduje, osobitné odôvodnenie dôvodov, prečo Komisia usudzuje, že daná informácia alebo daný vyhľadávací pojem je jednak nevyhnutný pre jej vyšetrovanie a jednak obsahuje alebo identifikuje len informácie relevantné pre toto vyšetrovanie.

90 Uloženie takej povinnosti odôvodnenia Komisii by prekračovalo aj povinnosti uvedené v bodoch 110 až 114 ďalej, ktorými je Komisia viazaná vzhľadom na zásadu nevyhnutnosti. Požiadavka súvislosti medzi žiadosťou o informácie a porušením, o ktorom existuje podozrenie,

je predovšetkým splnená, ak Komisia môže v čase podania žiadosti dôvodne predpokladať, že táto informácia jej môže pomôcť určiť existenciu tohto porušenia. Od Komisie nemožno v tejto súvislosti požadovať žiadnu istotu.

- 91 Okrem toho, ako vyplýva z bodu 37 vyššie, splnenie povinnosti odôvodnenia sa musí posudzovať s ohľadom nielen na jeho znenie, ale aj na jeho kontext.
- 92 V tejto súvislosti, ako je pripomenuté v bode 74 vyššie, napadnuté rozhodnutie bolo prijaté vo fáze predbežného vyšetrovania v rámci správneho konania podľa nariadenia č. 1/2003, ktorá je určená na to, aby Komisia mohla zistiť všetky relevantné skutkové okolnosti potvrdzujúce, resp. nepotvrdzujúce existenciu porušenia súťažných pravidiel a prijať prvé stanovisko o smerovaní a ďalšom pokračovaní konania.
- 93 Žiadosť o informácie, akou je napadnuté rozhodnutie, má predovšetkým za cieľ len umožniť Komisii zhromaždiť informácie a dokumenty nevyhnutné na preskúmanie skutočnosti a rozsahu určitého právneho a skutkového stavu (rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 37).
- 94 Napadnuté rozhodnutie bolo navyše prijaté po výmene korešpondencie medzi žalobkyňou a Komisiou, v rámci ktorej najmä žalobkyňa sama určila niektoré vyhľadávacie pojmy, ktoré mohli byť relevantné pre poskytnutie informácií, ktoré Komisia chcela získať. Tak najmä príloha I.C napadnutého rozhodnutia označuje niektoré vyhľadávacie pojmy ako pojmy, ktoré určila žalobkyňa v odpovedi na žiadosť o informácie, ktorú Komisia zaslala 13. marca 2019. Okrem toho z odôvodnenia 15 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týka rozhodnutia o žiadosti o informácie z 11. novembra 2019, ktoré Komisia neskôr vzala späť, vyplýva, že Komisia vypracovala zoznam vyhľadávacích pojmov, ktoré žiadala použiť, na základe odpovede žalobkyne na žiadosť o informácie z 13. marca 2019 a na základe interných dokumentov žalobkyne, ktoré zverejnil výbor DCMS. Pritom je nesporné, že vyhľadávacie pojmy uvedené v napadnutom rozhodnutí boli uvedené aj v rozhodnutí z 11. novembra 2019.
- 95 Vzhľadom na vyššie uvedené sa žalobkyňa nemôže účinne odvolávať na nesplnenie povinnosti odôvodnenia, pokiaľ ide o primeranosť vyhľadávacích pojmov uvedených v napadnutom rozhodnutí.

b) O zaobchádzaní s irelevantnými dokumentmi

- 96 Žalobkyňa vytýka Komisii, že v pôvodnom rozhodnutí neodôvodnila svoje zamietnutie povolenia preveriť relevantnosť dokumentov identifikovaných po použití vyhľadávacích pojmov. Po prvé Komisia podľa jej názoru predovšetkým nevysvetlila, prečo žalobkyňa nemohla byť oprávnená odmietnuť predloženie určitých dokumentov, hoci jej nezávislí advokáti kvalifikovaní na výkon činnosti v Únii rozhodli, že tieto dokumenty sú zjavne irelevantné. Po druhé nevysvetlila dôvody, prečo sa jej neodovzdávali dokumenty obsahujúce dôverné informácie vzťahujúce sa na komunikáciu medzi advokátom a jeho klientom, zatiaľ čo dokumenty obsahujúce osobné údaje mohli byť odovzdané. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na to, že pôvodné rozhodnutie ukladalo povinnosť poskytnúť informácie obsahujúce osobné údaje, malo stanoviť vhodné a dostatočné záruky na ochranu týchto informácií. Komisia pritom neodôvodnila svoje odmietnutie poskytnutia takýchto záruk.
- 97 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

- 98 Na úvod je potrebné pripomenúť, že článok 1 pôvodného rozhodnutia stanovuje, že žalobkyňa poskytne Komisii dokumenty uvedené v prílohách I.A, I.B a I.C tohto rozhodnutia. V článku 3 pozmeňujúceho rozhodnutia Komisia prijala osobitný postup, pokiaľ ide o dokumenty, ktoré mala žalobkyňa predložiť podľa napadnutého rozhodnutia, ktoré však nesúviseli s jej obchodnými činnosťami a obsahovali citlivé osobné údaje.
- 99 Okrem toho 8. februára 2021 žalobkyňa na základe článku 86 rokovacieho poriadku upravila žalobu tak, aby zohľadnila prijaté pozmeňujúce rozhodnutie. Vzhľadom na žalobné návrhy pripomenuté v bode 15 vyššie je preto cieľom žaloby žalobkyne návrh na zrušenie pôvodného rozhodnutia v znení pozmeňujúceho rozhodnutia.
- 100 V prejednávanej veci Všeobecný súd nemôže rozhodnúť o zákonnosti pôvodného rozhodnutia bez toho, aby zohľadnil zmeny vyplývajúce z pozmeňujúceho rozhodnutia.
- 101 Žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou je pritom prípustná iba vtedy, ak má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, že samotné zrušenie aktu musí byť spôsobilé vyvolať právne následky, a teda žaloba musí byť spôsobilá svojím výsledkom priniesť prospech tomu, kto ju podal (rozsudok zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 55). To isté platí analogicky pre záujem na uplatnení žalobného dôvodu (rozsudok z 28. februára 2017, Canadian Solar Emea a i./Rada, T-162/14, neuvverejnený, EU:T:2017:124, bod 68).
- 102 V prejednávanej veci žalobkyňa pred prijatím pozmeňujúceho rozhodnutia neposkytla Komisii dokumenty, ktoré by podliehali postupu virtuálnej dátovej sály, o ktorom bolo rozhodnuté v tomto rozhodnutí.
- 103 Žalobkyňa by teda prípadne nemohla mať nijaký prospech z prípadného zrušenia pôvodného rozhodnutia na základe nesplnenia povinnosti odôvodnenia vyplývajúceho z toho, že v tomto rozhodnutí neboli uvedené jednak dôvody, prečo nemôže odmietnuť poskytnúť určité dokumenty, a jednak dôvody, prečo neboli poskytnuté osobitné záruky, ako je postup zavádzajúci virtuálnu dátovú sálu na ochranu súkromia určitých fyzických osôb.
- 104 Z toho vyplýva, že túto výhradu treba zamietnuť ako neprípustnú.
- 105 Keďže žiadne z tvrdení žalobkyne predložených na podporu štvrtého žalobného dôvodu nebolo dôvodné, tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

3. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 nariadenia č. 1/2003, porušení práva na obhajobu a zneužití právomoci

- 106 V rámci svojho druhého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 z dôvodu, že tým, že ju núti predložiť množstvo dokumentov irelevantných pre vyšetrovanie Komisie, je toto rozhodnutie v rozpore so zásadou nevyhnutnosti, porušuje jej právo na obhajobu a predstavuje zneužitie právomocí, ktoré sú jej zverené článkom 18 nariadenia č. 1/2003, s nezákonným cieľom získať irelevantné informácie o potenciálnych porušeníach opísaných v napadnutom rozhodnutí.
- 107 Druhý žalobný dôvod sa skladá z troch častí.

a) O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení článku 18 ods. 1 a článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003

- 108 Žalobkyňa vytýka Komisii, že porušila zásadu nevyhnutnosti uvedenú v článku 18 nariadenia č. 1/2003. Tvrdí, že použitie vyhľadávacích pojmov uvedených v napadnutom rozhodnutí nevyhnutne vedie k identifikácii veľkého počtu dokumentov irelevantných na účely vyšetrovania Komisie jednak z toho dôvodu, že sa požadujú rešerše za dlhé časové obdobie, a jednak v dôsledku toho, že predmetné vyhľadávacie pojmy sú veľmi rozšírené, ba až bežné slová alebo slovné spojenia. Takéto vyhľadávacie pojmy tak možno použiť v kontexte, ktorý nesúvisí s praktikami, ktoré sú predmetom vyšetrovania Komisie. Žalobkyňa tiež tvrdí, že Komisia porušila zásadu nevyhnutnosti, keď žiadala predložiť množstvo dokumentov bez toho, aby zaviedla záruky prinajmenšom rovnocenné so zárukami poskytnutými podnikom v rámci inšpekcií vykonávaných podľa článku 20 nariadenia č. 1/2003.
- 109 Komisia spochybňuje prípustnosť tvrdení žalobkyne smerujúcich proti určitým vyhľadávacím pojmom uvedeným v napadnutom rozhodnutí z toho dôvodu, že boli prvýkrát predložené vo fáze repliky, a preto oneskorene a navyše sú uvedené len v prílohe repliky.
- 110 Podľa odôvodnenia 23 nariadenia č. 1/2003 Komisia by mala byť oprávnená v rámci celej Únie požadovať, aby jej boli takéto informácie poskytnuté, pretože je to potrebné na odhalenie každej dohody alebo zosúladeného postupu zakázaných článkom 101 ZFEÚ, ako aj zneužívania dominantného postavenia zakázaného článkom 102 ZFEÚ.
- 111 Okrem toho z článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že na plnenie povinností prenesených na Komisiu týmto nariadením môže Komisia jednoduchou žiadosťou alebo rozhodnutím požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie „všetkých nevyhnutných informácií“.
- 112 Ako je pripomenuté v bode 43 vyššie, Komisia môže požadovať len oznámenie informácií, ktoré jej umožnia overiť jej domnienky týkajúce sa porušenia, ktoré odôvodňujú vedenie vyšetrovania a sú uvedené v žiadosti o informácie.
- 113 Vzhľadom na širokú vyšetrovaciu právomoc, ktorú Komisii priznáva nariadenie č. 1/2003, prináleží Komisii, aby posúdila, či je informácia nevyhnutná na odhalenie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže. Aj v prípade, že Komisia už disponuje nepriamymi dôkazmi, prípadne dôkazmi o tom, že došlo k porušeniu, môže legitímne považovať za nevyhnutné požiadať o dodatočné informácie, ktoré jej umožnia lepšie rozoznať rozsah tohto porušenia a určiť jeho trvanie alebo okruh dotknutých podnikov (rozsudok z 28. januára 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 69).
- 114 Pokiaľ ide o preskúmanie posúdenia Komisie týkajúceho sa nevyhnutnej povahy informácií súdom Únie, z judikatúry vyplýva, že táto povaha musí byť posúdená vo vzťahu k cieľu uvedenému v žiadosti o informácie, t. j. k podozreniu z porušenia, ktoré má Komisia v úmysle overiť. Požiadavka súvislosti medzi žiadosťou o informácie a porušením, o ktorom existuje podozrenie, je splnená, ak Komisia môže v čase podania žiadosti dôvodne predpokladať, že táto informácia jej môže pomôcť určiť existenciu tohto porušenia (rozsudok z 28. januára 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 70).
- 115 V prejednávanej veci je potrebné pripomenúť, že v článku 1 prvom pododseku napadnutého rozhodnutia Komisia rozhodla, že žalobkyňa jej má oznámiť informácie uvedené v prílohách I.A, I.B a I.C tohto rozhodnutia. Príloha I.A obsahuje vymedzenia relevantných pojmov, ako aj pokyny,

najmä technické pokyny, ktoré treba dodržiavať pri predložení požadovaných dokumentov. Príloha I.B obsahuje pokyny pre predkladanie. Príloha I.C obsahuje vyhľadávacie pojmy, ktoré mala žalobkyňa použiť vo svojich interných dokumentoch, ako aj s tým súvisiace vysvetlivky. Komisia požadovala dokumenty, ktoré zodpovedajú týmto vyhľadávacím pojmom a ktoré pripravili určití depozitári (*custodians*) na svoj účet alebo ich títo depozitári dostali. Títo depozitári sú traja, a to [dôverné]¹.

1) O dosahu tvrdení žalobkyne a identifikácii spochybnených vyhľadávacích pojmov

- 116 Na podporu svojej argumentácie, podľa ktorej by použitie vyhľadávacích pojmov uvedených v napadnutom rozhodnutí viedlo k výsledkom obsahujúcim veľký počet irelevantných dokumentov, žalobkyňa označuje najmä určité vyhľadávacie pojmy uvedené v prílohe I.C napadnutého rozhodnutia, pričom tvrdí, že tieto vyhľadávacie pojmy je potrebné chápať ako demonštratívne príklady určené na ilustráciu jej argumentácie. Dodáva, že by bolo neprimerané, ba až nemožné, osobitne sa zamerať na každý vyhľadávací pojem.
- 117 Treba uviesť, že samotná skutočnosť, že Všeobecný súd považuje dôvod uvedený žalobcom na podporu jeho žaloby o neplatnosť za dôvodný, mu neumožňuje automaticky zrušiť napadnutý akt v celom rozsahu. Celkové zrušenie totiž nemôže byť prijaté, ak sa zdá úplne zjavné, že tento dôvod, ktorý sa týka výlučne osobitného aspektu spochybneného aktu, môže odôvodniť iba čiastočné zrušenie (rozsudok z 11. decembra 2008, Komisia/Département du Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, bod 104).
- 118 V tejto súvislosti je čiastočné zrušenie aktu Únie možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu. Táto požiadavka oddeliteľnosti nie je splnená, ak by čiastočné zrušenie aktu spôsobilo zmenu jeho podstaty. Pokiaľ ide o preskúmanie oddeliteľnosti sporných ustanovení, toto vyžaduje preskúmanie rozsahu pôsobnosti týchto ustanovení, aby bolo možné posúdiť, či ich zrušenie zmení zmysel a podstatu napadnutého rozhodnutia (pozri rozsudok zo 16. júla 2015, Komisia/Rada, C-425/13, EU:C:2015:483, bod 94 a citovanú judikatúru).
- 119 Je potrebné pripomenúť, že článok 1 napadnutého rozhodnutia ukladá žalobkyni podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 povinnosť predložiť dokumenty uvedené v prílohách tohto rozhodnutia, teda tie, ktoré vyplývajú z použitia vyhľadávacích pojmov uvedených v týchto prílohách na jej databázy a ktoré pripravili určití depozitári na svoj účet alebo ich dostali v priebehu určitého obdobia.
- 120 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že celkové posúdenie dodržania zásady nevyhnutnosti Komisiou nie je vhodné, aj keby bolo možné. Okolnosť, že určité vyhľadávacie pojmy by mohli byť, ako tvrdí žalobkyňa, príliš neurčité v tom zmysle, že Komisia tým, že vyžadovala predloženie všetkých dokumentov vyplývajúcich z použitia týchto vyhľadávacích pojmov, porušila zásadu nevyhnutnosti, totiž nemá vplyv na skutočnosť, že iné vyhľadávacie pojmy môžu byť dostatočne presné a cielené na to, aby bolo možné konštatovať súvislosť, ktorá sa vyžaduje podľa judikatúry pripomenutej v bode 114 vyššie.
- 121 Z toho vyplýva, že ak by Všeobecný súd konštatoval, že určité vyhľadávacie pojmy sú vymedzené príliš neurčito, takže sú uvedené v napadnutom rozhodnutí v rozpore so zásadou nevyhnutnosti, musel by zrušiť toto rozhodnutie iba v rozsahu, v akom ukladá žalobkyni povinnosť predložiť dokumenty vyplývajúce z použitia predmetných vyhľadávacích pojmov.

¹ Vynechané dôverné informácie.

- 122 Takéto čiastočné zrušenie by nemalo vplyv na povinnosť žalobkyne podľa článku 1 napadnutého rozhodnutia predložiť dokumenty vyplývajúce z použitia ostatných vyhľadávacích pojmov prijatých v súlade so zásadou nevyhnutnosti. Takéto čiastočné zrušenie by tak nemalo za následok zmenu zmyslu ani podstaty napadnutého rozhodnutia v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 118 vyššie.
- 123 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry sa na akty inštitúcií Únie vzťahuje domnienka zákonnosti, ktorú musia vyvrátiť osoby navrhujúce ich zrušenie tým, že predložia dôkazné prostriedky, ktoré môžu spochybniť posúdenia uskutočnené žalovanou inštitúciou (pozri rozsudok zo 6. októbra 1999, Salomon/Komisia, T-123/97, EU:T:1999:245, bod 46 a citovanú judikatúru).
- 124 Za týchto podmienok môžu byť predmetom preskúmania dodržiavania zásady nevyhnutnosti, ktoré vykoná Všeobecný súd, len tie vyhľadávacie pojmy, ktoré žalobkyňa konkrétne spochybňuje. Ostatné vyhľadávacie pojmy musia byť považované za vymedzené v súlade s touto zásadou.
- 125 Žalobkyňa označila určité vyhľadávacie pojmy v žalobe a iné len vo fáze repliky, niektoré v texte tohto návrhu a iné v jeho prílohe.
- 126 Komisia spochybňuje prípustnosť tvrdení žalobkyne smerujúcich proti vyhľadávacím pojmom spomenutým prvýkrát vo fáze repliky z toho dôvodu, že sú predložené oneskorene a sú uvedené len v prílohe repliky.
- 127 Z článku 84 rokovacieho poriadku vyplýva, že uviesť nové dôvody počas konania je prípustné len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 128 Pojem „dôvod“ v zmysle uvedeného ustanovenia bol vyložený široko a vzťahoval sa aj na výhrady (rozsudok z 29. novembra 2018, Španielsko/Komisia, T-459/16, neuvverejnený, EU:T:2018:857, bod 25) a dokonca aj na obyčajné „tvrdenia“ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2019, Silver Plastics a Johannes Reifenhäuser/Komisia, T-582/15, neuvverejnený, EU:T:2019:497, bod 198).
- 129 V prejednávanej veci žalobkyňa v podstate tvrdí, že cieľom uvedenia nových vyhľadávacích pojmov vo fáze repliky je len podložiť tvrdenia, ktoré už boli prednesené v žalobe, a nie vyvrátiť opačné tvrdenia alebo dôkazy, ktoré by Komisia predložila vo fáze vyjadrenia žalovanej. Vzhľadom na dôvody uvedené v bodoch 120 a 121 vyššie je však potrebné konštatovať, že žalobkyňa týmto spôsobom rozvinula novú argumentáciu smerujúcu proti skutočnostiam, ktoré na jednej strane v žalobe výslovne nespochybnila, aj keď to mohla urobiť, a ktoré na druhej strane Komisia nespomenula vo vyjadrení žalovanej.
- 130 Okrem toho, pokiaľ ide predmetné vyhľadávacie pojmy, ktoré neboli uvedené v samotnom texte repliky, ale len v jej prílohe, je potrebné pripomenúť, že prílohy majú čisto dôkaznú a inštrumentálnu funkciu (rozsudok z 21. marca 2002, Joynson/Komisia, T-231/99, EU:T:2002:84, bod 154).
- 131 Tvrdenia žalobkyne založené na vyhľadávacích pojmoch, ktoré boli prvýkrát uvedené vo fáze repliky, treba teda zamietnuť ako neprípustné.

2) O dôvodnosti tvrdení smerujúcich proti vyhľadávacím pojmom uvedeným v žalobe

- 132 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že slovné spojenia „*big question*“ (veľká otázka), „*for free*“ (bezplatne), „*not good for us*“ (pre nás nepriaznivé) a „*shut* down*“ (vypnúť) možno samy osebe použiť v bežnom jazyku pri komunikácii o témach, ktoré v každom prípade nemajú nič spoločné so správaním alebo praktikami, ktorých sa týka vyšetrowanie Komisie. V tomto ohľade sú takéto vyhľadávacie pojmy zjavne príliš neurčité a všeobecné a podieľajú sa na „*fishing expeditions*“ veľkého rozsahu. Dodáva, že ak sa tieto všeobecné pojmy použijú na dokumenty týkajúce sa [dôverné] verejných činiteľov [dôverné], zvyšuje sa pravdepodobnosť dosiahnutia irelevantných výsledkov. Títo činitelia totiž prevzali zodpovednosť a dohľad na všetkými aspektmi obchodných činností žalobkyne vrátane činností, ktoré majú len nepatrnú alebo nemajú žiadnu súvislosť so skutočnosťami, ktorých sa týka vyšetrowanie, ako sú ľudské zdroje, finančná organizácia a spoločenská zodpovednosť podnikov, alebo aj ich zapájanie sa do osobných projektov a filantropickej činnosti, ktoré sú im vlastné. Žalobkyňa okrem toho cituje niektoré príklady dokumentov, ktoré považuje za irelevantné a ktoré boli identifikované na základe použitia určitých vyhľadávacích pojmov.
- 133 Komisia spochybňuje tvrdenia týkajúce sa vyhľadávacích pojmov „*big question*“, „*for free*“, „*not good for us*“ a „*shut* down*“.
- 134 Čo sa týka vyhľadávacieho pojmu „*big question*“, Komisia správne tvrdí a bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, že toto slovné spojenie sa objavuje v e-mailovej správe, ktorú zaslal [dôverné] svojim dvom kolegom, pričom adresátom v kópii bol [dôverné]. V tejto e-mailovej správe [dôverné] dal pokyn zamietnuť určitým subjektom prístup k aplikačným programovacím rozhraniám (API) žalobkyne. V tejto e-mailovej správe sa pod slovným spojením „*big question*“ označovalo strategické rozhodnutie, ktoré bolo treba v tejto súvislosti prijať. Komisia z toho vyvodzuje, pričom to žalobkyňa nespochybňuje, že slová „*big question*“ mohli byť uvedené buď v odpovediach na tento e-mail, alebo v nadväzujúcich e-mailových správach odkazujúcich na predmetnú „veľkú otázku“, ktoré napísali vyššie uvedené osoby, alebo v iných e-mailových správach tých istých osôb, v ktorých spomínajú prípadné podobné strategické protisúťažné rozhodnutia.
- 135 Ako pritom vyplýva z odôvodnenia 4 bode iii) napadnutého rozhodnutia, Komisia má v úmysle prešetriť existenciu potenciálne diskriminačných praktík obmedzujúcich prístup k údajom, funkciám a API spoločnosti Facebook alebo k iným nástrojom v závislosti od prípadnej kvalifikácie tretích osôb ako konkurentov, čo vylučuje potenciálnych konkurentov a vytvára prekážky vstupu na prípadné trhy so službami týkajúcimi sa sociálnej siete alebo iných digitálnych služieb.
- 136 Žalobkyňa nemôže tvrdiť, že Komisia mala obmedziť svoju žiadosť na e-mailové správy, ktoré odkazujú na tento pôvodný e-mail alebo s ním súvisia, alebo inak podstatne obmedziť svoju žiadosť, napríklad vymedzením oveľa kratších období alebo zameraním sa len na komunikáciu medzi danými osobami. Nemôže ani tvrdiť, že použitie tohto pojmu na všetky dokumenty, ktoré vypracovali alebo dostali traja depozitári v období siedmich rokov predstavovalo „*fishing expeditions*“ veľkého rozsahu.
- 137 Je totiž potrebné uviesť, že vyhľadávací pojem „*big question*“ sa má použiť len na dvoch depozitároch, a to [dôverné], a obdobie, na ktoré sa vzťahuje žiadosť týkajúca sa tohto vyhľadávacieho pojmu, je identické s obdobím, ktorého sa týka samotné vyšetrowanie.

- 138 Vzhľadom na okolnosti pripomenuté v bode 134 vyššie, ktoré nie sú žalobkyňou spochybnené, teda Komisia tým, že ju požiadala o predloženie dokumentov vyplývajúcich z použitia vyhľadávacieho pojmu „*big question*“ napriek tomu, že toto slovné spojenie sa môže používať v bežnom jazyku, mohla v čase napadnutého rozhodnutia dôvodne predpokladať, že tieto informácie jej môžu pomôcť určiť existenciu správania spomenutého v odôvodnení 4 bode iii) tohto rozhodnutia v súlade s judikatúrou spomenutou v bode 114 vyššie.
- 139 Čo sa týka vyhľadávacieho pojmu „*for free*“, Komisia bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, správne tvrdí, že toto slovné spojenie je uvedené v e-mailovej správe, ktorú zverejnil výbor DCMS a v ktorej sa spomínajú obchodné stratégie žalobkyne týkajúce sa speňaženia údajov, najmä rôzne možnosti poskytnutia prístupu vývojárom aplikácií tretích osôb k API a údajom týkajúcim sa jej používateľov. Nespochybňuje ani to, že autor e-mailu diskutoval o tom, či sa má prístup poskytnúť bezplatne alebo za odplatu, pod podmienkou výdavkov na reklamu alebo výmenou za úplnú reciprocitu údajov a API, podľa ktorej by API a údaje žalobkyne boli bezplatne prístupné pre aplikácie tretích osôb fungujúce na platforme Facebook prostredníctvom API výmenou za spoločné využívanie údajov ich používateľov so žalobkyňou. Komisia z toho vyvodzuje bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, že vyhľadávací pojem „*for free*“ umožňuje identifikovať dokumenty odkazujúce na prípadné dohody o výmene údajov za podmienok, ktoré môžu zvýšiť tok údajov medzi žalobkyňou a tretími osobami, čím sa posilňuje trhová sila žalobkyne alebo sa vytvárajú prekážky vstupu formou hromadenia údajov. Ako pritom vyplýva z odôvodnenia 4 bodu i) napadnutého rozhodnutia, Komisia má v úmysle prešetriť práve existenciu takýchto dohôd.
- 140 Žalobkyňa v súvislosti s týmto vyhľadávacím pojmom uvádza aj tvrdenia uvedené v bode 136 vyššie. Z obdobných dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 137 a 138 vyššie, je potrebné konštatovať, že Komisia mohla v čase napadnutého rozhodnutia dôvodne predpokladať, že tieto informácie jej môžu pomôcť určiť existenciu správania spomenutého v odôvodnení 4 bode i) tohto rozhodnutia v súlade s judikatúrou spomenutou v bode 114 vyššie.
- 141 Čo sa týka vyhľadávacieho pojmu „*shut* down*“, Komisia tvrdí bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, že toto slovné spojenie bolo použité jednak v interných dokumentoch zverejnených výborom DCMS v súvislosti s jej prípadným prijatím stratégie obmedzenia prístupu k údajom pre tretie osoby vnímané ako konkurenti a jednak v e-mailovej správe, v ktorej [*dôverné*] schválil obmedzenia prístupu k API prostredníctvom aplikácie Vine.
- 142 Komisia dodáva bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, že vyhľadávací pojem „*shut* down*“ sa vzťahuje na prípadné prijatie stratégie uvedenej v odôvodnení 4 bode iii) napadnutého rozhodnutia, ktorou žalobkyňa obmedzuje prístup k svojim údajom tretím osobám, ktoré vníma ako konkurentov. Tento vyhľadávací pojem teda umožňuje identifikovať dokumenty, ktoré odkazujú na takéto potenciálne protisúťažné praktiky, vzhľadom na to, že mohol byť pravdepodobne použitý s cieľom evokovať obmedzenie prístupu k údajom žalobkyne iným súťažiteľom.
- 143 Žalobkyňa v súvislosti s týmto vyhľadávacím pojmom uvádza aj tvrdenia uvedené v bode 136 vyššie. Z obdobných dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 137 a 138 vyššie, s tým rozdielom, že vyhľadávací pojem „*shut* down*“ bol použitý na troch depozitárov, je potrebné konštatovať, že Komisia mohla v čase napadnutého rozhodnutia dôvodne predpokladať, že tieto informácie jej môžu pomôcť určiť existenciu správania spomenutého v odôvodnení 4 bode iii) tohto rozhodnutia v súlade s judikatúrou spomenutou v bode 114 vyššie.

- 144 Čo sa týka vyhľadávacieho pojmu „*not good for us*“, žalobkyňa nespochybňuje, že toto slovné spojenie sa objavuje v e-mailovej správe zaslanej [dôverné] 19. novembra 2012, ktorú zverejnil výbor DCMS v roku 2018 a ktorá sa týkala možnosti, že vývojári vytvoria aplikácie s využitím údajov týkajúcich sa používateľov Facebooku a ich priateľov bez toho, aby žalobkyni za to spätne poskytli údaje. V tejto e-mailovej správe [dôverné] spomenul rôzne spôsoby, ako by žalobkyňa mohla výmenou za svoje vlastné údaje získať údaje od tretích osôb.
- 145 Komisia dodáva bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, že vzhľadom na predmetnú e-mailovú správu sa vyhľadávací pojem „*not good for us*“ týka podľa všetkého prípadných dohôd uvedených v odôvodnení 4 bode i) napadnutého rozhodnutia o výmene podmienených údajov, ktoré môžu zvýšiť tok údajov medzi žalobkyňou a tretími osobami, v dôsledku čoho sa posilní trhová sila žalobkyne alebo sa vytvoria prekážky vstupu hromadením údajov. Ďalej dodáva, že toto slovné spojenie by sa mohlo objaviť aj v odpovediach na túto e-mailovú správu, v nadväzujúcich e-mailových správach o tom, či by iné praktiky vývojárov mohli byť „nepriaznivé pre [žalobkyňu]“ podľa [dôverné], prípadne v iných e-mailových správach tejto osoby nastolujúcich rovnakú otázku, pokiaľ ide o podobné praktiky použité inými vývojármi.
- 146 Žalobkyňa v súvislosti s týmto vyhľadávacím pojmom uvádza aj tvrdenia uvedené v bode 136 vyššie. Z obdobných dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 137 a 138 vyššie, je potrebné konštatovať, že Komisia mohla v čase napadnutého rozhodnutia dôvodne predpokladať, že tieto informácie jej môžu pomôcť určiť existenciu správania spomenutého v odôvodnení 4 bode i) tohto rozhodnutia v súlade s judikatúrou spomenutou v bode 114 vyššie.
- 147 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala porušenie povinnosti nevyhnutnosti zo strany Komisie, pokiaľ ide o vyhľadávacie pojmy „*big question*“, „*for free*“, „*not good for us*“ a „*shut* down*“.
- 148 Navyše vzhľadom na to, že Komisia si splnila povinnosť odôvodnenia, ktorou bola viazaná, ako to vyplýva z preskúmania prvého žalobného dôvodu vyššie, žalobkyňa tiež neprávom vytýka Komisii, že nevysvetlila, v čom je použitie určitých vyhľadávacích pojmov v súlade so zásadou nevyhnutnosti.
- 149 Po druhé, čo sa týka vyhľadávacích pojmov „*compet* + shar**“, „*compet* + partner**“, „*compet* + strateg**“, „*line + strateg**“ a „*line + block**“, je potrebné uviesť, že žalobkyňa spochybňuje ich legálnosť z dôvodu podľa nej veľmi vysokého počtu dokumentov identifikovaných na základe použitia týchto pojmov v jej interných databázach. Pokiaľ ide o pojmy „[dôverné] + shar*“, „[dôverné] + shar*“, „[dôverné] + shar*“, „[dôverné] + shar*“, „*duplicat* + (limit & data)*“, „*duplicat* + block**“ a „*duplicat* + remov**“, žalobkyňa tvrdí, že ich použitím sú identifikované dokumenty, ktoré považuje za irelevantné pre vyšetrovanie Komisie. Tieto dve okolnosti podľa jej názoru dokazujú nesúlad všetkých týchto vyhľadávacích pojmov so zásadou nevyhnutnosti.
- 150 Ako pritom tvrdí Komisia, tieto tvrdenia neumožňujú spochybniť vhodnosť alebo nevyhnutnosť predmetných pojmov pre jej vyšetrovanie. Z povahy spornej žiadosti o informácie totiž vyplýva, že jej rozsah sa konkretizuje až po použití vyhľadávacích pojmov v databázach žalobkyne s cieľom identifikovať dokumenty zodpovedajúce daným pojmom. V prípade metódy založenej na použití vyhľadávacích pojmov sú nevyhnutne identifikované dokumenty, ktoré sa napokon ukážu ako irelevantné pre vyšetrovanie. Samotná skutočnosť, že použitie vyhľadávacích pojmov vedie k identifikácii množstva dokumentov, z ktorých niektoré sa následne ukážu ako irelevantné pre vyšetrovanie Komisie, tak sama o sebe nestačí na záver v zmysle judikatúry citovanej v bodoch 113 a 114 vyššie, že predmetné vyhľadávacie pojmy nemajú nijakú súvislosť

s porušením, na ktoré má Komisia podozrenie. Nestačí to ani na vylúčenie záveru, že Komisia mohla v čase napadnutého rozhodnutia dôvodne predpokladať, že použitie týchto vyhľadávacích pojmov jej môže pomôcť určiť existenciu a rozsah tohto porušenia, jeho trvanie alebo okruh dotknutých podnikov.

- 151 Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňa nepreukázala, že niektorý z vyhľadávacích pojmov uvedených v napadnutom rozhodnutí nie je v súlade so zásadou nevyhnutnosti vyplývajúcou z článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, tak ako sa vykladá v judikatúre pripomenutej v bodoch 110 až 114 vyššie.
- 152 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia porušila zásadu nevyhnutnosti tým, že žiadala predložiť dokumenty, pričom neposkytla prinajmenšom také záruky, aké sa poskytujú podnikom v rámci inšpekcií vykonávaných podľa článku 20 nariadenia č. 1/2003, treba uviesť, že Všeobecnému súdu, ktorý začal konať o žalobe o neplatnosť rozhodnutia o žiadosti o informácie, akým je napadnuté rozhodnutie, prináleží preskúmať v rámci na ňom uplatnených žalobných dôvodov, či takéto rozhodnutie rešpektuje práva, ktoré dotknutému podniku vyplývajú z právneho rámca uplatniteľného na takéto rozhodnutie. Naproti tomu mu neprináleží preskúmať legálnosť takéhoto rozhodnutia vzhľadom na právny rámec uplatniteľný na rozhodnutia prijaté na iných právnych základoch, akými sú rozhodnutia o inšpekciách.
- 153 Treba však uviesť, že podnikom, ktorým je adresovaná žiadosť o informácie, sú poskytnuté primerané záruky.
- 154 Predovšetkým v rámci výkonu rozhodnutia o žiadosti o informácie môže takýto podnik identifikovať dokumenty požadované Komisiou a preskúmať ich v súčinnosti so svojimi advokátmi prv, ako ich poskytne Komisii. Má teda možnosť odmietnuť poskytnúť dokumenty, na ktoré sa vzťahuje ochrana dôverných informácií medzi advokátom a jeho klientom. Okrem toho môže zaslať Komisii odôvodnenú žiadosť o vrátenie irelevantných dokumentov. Takáto možnosť sa výslovne uznáva v oznámení Komisie o osvedčených postupoch vedenia konania podľa článkov 101 a 102 ZFEÚ (Ú. v. EÚ C 308, 2011, s. 6). Komisia je povinná preskúmať takúto žiadosť a prípadne vrátiť irelevantné dokumenty.
- 155 Prvá časť druhého žalobného dôvodu musí byť preto zamietnutá.

b) O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení práva na obhajobu

- 156 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje jej právo na obhajobu, tak ako je chránené článkom 41 ods. 2 a článkom 48 ods. 2 Charty základných práv Európskej Únie (ďalej len „Charta“), tým, že jej ukladá povinnosť predložiť dokumenty, ktoré sú po prvé neúčinné pre vyšetrovanie Komisie a po druhé sa týkajú činností, ktorých sa netýka toto rozhodnutie, akými sú virtuálna alebo rozšírená realita. Dodáva, že z obsahu napadnutého rozhodnutia nemá možnosť zistiť, či sú do rozsahu vyšetrovania Komisie zahrnuté dátové strediská, ktoré riadi, a niektoré z jej nových produktov, akými je napríklad služba skupinových videohovorov „Messenger Rooms“. Nie sú jej známe, respektíve neboli jej jasne určené ani údajné porušenia, ktoré Komisia vyšetroje. Z týchto dôvodov nemôže počas kontradiktórnej fázy konania účinne pripraviť svoju obhajobu a prijať opatrenia, ktoré môže na tieto účely považovať za užitočné, ako je vyhľadávanie a uchovávanie dôkazov alebo svedectiev vo svoj prospech.
- 157 Komisia a Spolková republika Nemecko spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

- 158 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že dodržiavanie práva na obranu v rámci správneho konania v oblasti politiky hospodárskej súťaže predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorej dodržiavanie zabezpečujú sudy Únie (pozri rozsudok z 3. septembra 2009, Prym a Prym Consumer/Komisia, C-534/07 P, EU: C, 2009: 505, bod 26 a citovanú judikatúru).
- 159 Je potrebné pripomenúť, že správne konanie v zmysle nariadenia č. 1/2003, ktoré prebieha pred Komisiou, sa delí na dve odlišné po sebe nasledujúce fázy, z ktorých každá má vlastnú vnútornú logiku, konkrétne na fázu predbežného vyšetrovania a na kontradiktórnu fázu. Fáza predbežného vyšetrovania, počas ktorej Komisia využíva vyšetrovacie právomoci vymedzené v nariadení č. 1/2003 a ktorá trvá až do oznámenia o výhradách, je určená na to, aby Komisia mohla zistiť všetky relevantné skutkové okolnosti potvrdzujúce, resp. nepotvrdzujúce existenciu porušenia súťažných pravidiel a prijať prvé stanovisko o smerovaní a ďalšom pokračovaní konania. Naproti tomu kontradiktórna fáza, ktorá trvá od oznámenia o výhradách až do prijatia konečného rozhodnutia, má Komisii umožniť prijať konečné rozhodnutie o vytýkanom porušení (pozri rozsudok zo 14. marca 2014, Cementos Portland Valderrivas/Komisia, T-296/11, EU:T:2014:121, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 160 Na jednej strane, pokiaľ ide o fázu predbežného vyšetrovania, začína sa dňom, keď Komisia pri výkone právomocí, ktoré jej boli zverené článkami 18 a 20 nariadenia č. 1/2003, prijme opatrenia, z ktorých vyplýva obvinenie z porušenia a ktoré majú vážny dosah na situáciu podozrivých podnikov. Na druhej strane dotknutý podnik je až na začiatku kontradiktórnej fázy správneho konania informovaný prostredníctvom oznámenia o výhradách, o všetkých podstatných skutočnostiach, o ktoré sa Komisia v tejto fáze konania opiera, a až vtedy má tento podnik právo na prístup k spisu na účely zabezpečenia účinného výkonu svojho práva na obhajobu. V dôsledku toho si teda dotknutý podnik môže naplno uplatniť právo na obhajobu až po zaslaní oznámenia o výhradách. Ak by sa totiž tieto práva vzťahovali aj na fázu predchádzajúcu zaslaniu oznámenia o výhradách, účinnosť vyšetrovania Komisie by bola ohrozená, lebo dotknutý podnik by bol už vo fáze predbežného vyšetrovania schopný identifikovať informácie, ktoré sú Komisii známe, a teda aj tie, ktoré pred ňou môže naďalej tajiť (pozri rozsudok zo 14. marca 2014, Cementos Portland Valderrivas/Komisia, T-296/11, EU:T:2014:121, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 161 Z povahy vyšetrovacích opatrení, ktoré Komisia prijme počas fázy predbežného vyšetrovania, najmä z opatrení týkajúcich sa vyšetrovania a zo žiadostí o informácie, však vyplýva obvinenie z porušenia a môžu mať vážne dôsledky pre situáciu dotknutých podnikov. Preto treba zabrániť tomu, aby mohlo byť právo na obhajobu v tomto štádiu správneho konania nenapraviteľne ohrozené, pretože prijaté vyšetrovacie opatrenia môžu byť rozhodujúce na zaistenie dôkazov o protiprávnej povahe správania podnikov, ktoré môžu založiť ich zodpovednosť (pozri rozsudok zo 14. marca 2014, Cementos Portland Valderrivas/Komisia, T-296/11, EU:T:2014:121, bod 35 a citovanú judikatúru; pozri v tomto zmysle aj rozsudok z 21. septembra 1989, Hoechst/Komisia, 46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 15).
- 162 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že Komisia v rámci svojho vyšetrovania týkajúceho sa využitia údajov žalobkyňou prijala napadnuté rozhodnutie vo fáze predbežného vyšetrovania a pred prijatím oznámenia o výhradách. V súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 161 vyššie je teda potrebné určiť, či žalobkyňa preukázala, že jej právo na obhajobu bolo nenapraviteľne ohrozené v dôsledku prijatia napadnutého rozhodnutia.

- 163 Po prvé tvrdenia, ktorými sa žalobkyňa odvoláva na porušenia svojho práva na obhajobu v dôsledku toho, že v zmysle napadnutého rozhodnutia musela predložiť dokumenty neužitočné pre vyšetrovanie Komisie, spočívajú na predpoklade, že toto rozhodnutie bolo prijaté v rozpore so zásadou nevyhnutnosti uvedenou v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003. Musia byť preto zamietnuté v dôsledku zamietnutia prvej časti prvého žalobného dôvodu.
- 164 Po druhé je potrebné konštatovať, že ak žalobkyňa na podporu tejto časti tvrdí, že nedokáže určiť, z akých praktík ju Komisia podozrieva ani či sú niektoré jej činnosti a niektoré jej produkty zahrnuté do rozsahu vyšetrovania Komisie, v skutočnosti spochybňuje jasnosť vymedzenia predmetu vyšetrovania Komisie a splnenie povinnosti odôvodnenia, ktorou je Komisia viazaná.
- 165 Vzhľadom na úvahy uvedené v bode 82 vyššie, z ktorých vyplýva, že Komisia si splnila povinnosť odôvodnenia, ktorou je viazaná, pokiaľ ide o predmet vyšetrovania a opis praktík, ktorých existenciu má v úmysle overiť v rámci svojho vyšetrovania, musia byť pritom tieto tvrdenia zamietnuté.
- 166 Čo sa týka otázok žalobkyne, či sú niektoré z jej oblastí činnosti alebo niektoré z jej produktov zahrnuté do predmetu vyšetrovania Komisie, v bode 41 vyššie je uvedené, že Komisia nie je povinná oznámiť adresátovi rozhodnutia o žiadosti o informácie všetky informácie o údajných porušeníach, ktorými disponuje, ani od nej nemožno požadovať, aby vo fáze predbežného vyšetrovania okrem domnienok týkajúcich sa porušenia, ktoré chce overiť, uviedla nepriame dôkazy, teda údaje, ktoré ju viedli k záveru o možnom porušení článku 101 ZFEÚ. Takáto povinnosť by totiž spochybnila rovnováhu, ktorú stanovuje judikatúra medzi zachovaním účinnosti vyšetrovania a zachovaním práva na obhajobu dotknutého podniku (pozri rozsudok zo 14. marca 2014, Cementos Portland Valderrivas/Komisia, T-296/11, EU:T:2014:121, bod 37).
- 167 Okrem toho treba konštatovať, že žalobkyňa uvádza, že údajné neistoty, pokiaľ ide o správanie, ktoré sa jej vytýka, jej zabránili prijať opatrenia, ktoré považuje za užitočné vo svoj prospech, a pripraviť tak svoju obhajobu v kontradiktórnej fáze správneho konania, pričom však nepreukázala, že tieto neistoty spôsobili nenapraviteľné porušenie jej práva na obhajobu.
- 168 Za týchto okolností sa musí napadnuté rozhodnutie, ktoré bolo prijaté vo fáze predbežného vyšetrovania správneho konania podľa nariadenia č. 1/2003, považovať za prijaté v súlade s právom žalobkyne na obhajobu.
- 169 Druhá časť druhého žalobného dôvodu musí byť preto zamietnutá.

c) O tretej časti druhého žalobného dôvodu založenej na zneužití právomoci

- 170 Žalobkyňa vytýka Komisii, že zneužila svoje vyšetrovacie právomoci a v skutočnosti viedla všeobecné a neobmedzené vyšetrovanie o všetkých jej činnostiach, ako aj o činnosti jej najvyšších riadiacich pracovníkov, či dokonca „*fishing expeditions*“, keď sa prostredníctvom napadnutého rozhodnutia pokúsila určiť, či sa žalobkyňa dopustila iného protisúťažného správania alebo iných porušení, a to i mimo oblasti pôsobnosti práva hospodárskej súťaže. V tejto súvislosti tvrdí, že praktiky, na ktoré sa zameriava vyšetrovanie Komisie, sú v napadnutom rozhodnutí sformulované neurčito a nie sú v ňom spresnené dotknuté trhy a činnosti ani potenciálni konkurenti, ktorí mohli byť poškodení, ani rozdiel medzi protisúťažným vylúčením a vylúčením na základe výkonnosti.
- 171 Komisia a Spolková republika Nemecko spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

- 172 Je potrebné konštatovať, že tvrdenia žalobkyne uvedené na podporu tejto časti smerujú opäť k spochybneniu splnenia povinnosti odôvodnenia zo strany Komisie. Tvrdenie týkajúce sa neurčitosti praktík, ktoré sú predmetom vyšetrovania Komisie, a tvrdenie o neoznačení konkurentov údajne poškodených praktikami, ktoré sú predmetom vyšetrovania, tak už boli zamietnuté ako nedôvodné v rámci prvej výhrady prvého žalobného dôvodu. Pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa skutočnosti, že činnosti žalobkyne a trhy, ktorých sa týka vyšetrovanie, ako ani rozdiel medzi protisúťažným vylúčením a vylúčením na základe výkonnosti nie sú v napadnutom rozhodnutí dostatočne spresnené, vzhľadom po prvé na fázu konania, v ktorej bolo napadnuté rozhodnutie prijaté, a na judikatúru pripomenutú v bode 160 vyššie a po druhé na rozsah povinnosti odôvodnenia tohto rozhodnutia zo strany Komisie, pripomenutý v bodoch 38 až 46 vyššie, nemôžu preukázať zneužitie vyšetrovacích právomocí Komisie.
- 173 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tretiu časť druhého žalobného dôvodu, a teda aj druhý žalobný dôvod ako celok treba zamietnuť.

4. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na rešpektovanie súkromného života, zásady proporcionality a práva na riadnu správu vecí verejných

- 174 V rámci svojho tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie tým, že vyžaduje predloženie množstva súkromných a irelevantných dokumentov, porušuje základné právo na rešpektovanie súkromného života zakotvené v článku 7 Charty a v článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“), zásadu proporcionality a právo na riadnu správu vecí verejných.
- 175 Tento žalobný dôvod sa delí na tri časti.

a) O prvej časti tretieho žalobného dôvodu založenej na porušení práva na rešpektovanie súkromného života

- 176 Žalobkyňa namieta porušenie práva na rešpektovanie svojho súkromného života, súkromného života svojich zamestnancov a iných osôb, ako sú chránené článkom 7 Charty a článkom 8 EDLP.
- 177 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie predstavuje neodôvodnený zásah do práva na rešpektovanie súkromného života v zmysle článku 8 EDLP. Po prvé totiž z tvrdení predložených na podporu každého zo žalobných dôvodov vyplýva, že tento zásah nie je stanovený zákonom, konkrétne článkom 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003. Po druhé napadnuté rozhodnutie nesleduje legitímny cieľ, keďže v ňom Komisia žiada predloženie informácií, o ktorých nemohla dôvodne predpokladať, že jej pomôžu určiť existenciu podozrivých praktík. Po tretie toto rozhodnutie nie je v súlade so zásadou nevyhnutnosti, ktorú vyžaduje článok 8 EDLP.
- 178 Komisia a Spolková republika Nemecko spochybňujú tvrdenia žalobkyne.
- 179 Podľa článku 7 Charty má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie.
- 180 Podľa článku 8 ods. 1 EDLP má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

- 181 Článok 7 Charty, týkajúci sa rešpektovania súkromného a rodinného života, obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným článkom 8 ods. 1 EDLP. Preto treba v súlade s článkom 52 ods. 3 Charty prisúdiť uvedenému článku 7 Charty rovnaký zmysel a rozsah pôsobnosti, ako je zmysel a rozsah pôsobnosti článku 8 ods. 1 EDLP, tak ako bol vyložený v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok zo 17. decembra 2015, WebMindLicenses, C-419/14, EU:C:2015:832, bod 70).
- 182 Článok 52 ods. 1 Charty stanovuje, že akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto Charte musí byť stanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd. Okrem toho za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.
- 183 Je potrebné preskúmať, či je napadnuté rozhodnutie v súlade s článkom 7 Charty a na tieto účely spĺňa podmienky uvedené v článku 52 ods. 1 Charty.

1) O existencii právneho základu na zásah do súkromného života

- 184 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie predstavuje protiprávny zásah do práva na rešpektovanie súkromného života, a to z nasledujúcich dôvodov. Po prvé z tvrdení uvedených na podporu každého zo žalobných dôvodov žaloby vyplýva, že tento zásah nie je stanovený zákonom, teda článkom 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003. Po druhé odovzdanie všetkých dokumentov zodpovedajúcich vyhľadávacím pojmom uvedeným v napadnutom rozhodnutí Komisii vedie k oznámeniu osobných údajov týkajúcich sa depozitárov uvedených v tomto rozhodnutí, ďalších zamestnancov žalobkyne, ako aj ich priateľov a rodinných príslušníkov (ďalej len „sporné osobné údaje“). Po tretie žalobkyňa tvrdí, že ju nemožno nútiť sprístupniť Komisii informácie, ktoré sú na účely vyšetrovania irelevantné. Tvrdí, že ak by to bolo tak, konala by v rozpore s článkom 6 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1), keďže by nezákonne spracúvala osobné údaje, lebo takéto spracúvanie nie je nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti v zmysle tohto ustanovenia.
- 185 Podľa podmienok uvedených v článku 52 ods. 1 Charty obmedzenie práva na rešpektovanie súkromného života musí byť najskôr stanovené zákonom. Predmetné opatrenie musí mať teda právny základ (pozri rozsudok z 28. mája 2013, Trabelsi a i./Rada, T-187/11, EU:T:2013:273, bod 79 a citovanú judikatúru).
- 186 V prejednávanej veci ide o takú situáciu. Napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na základe článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, ktoré priznáva Komisii právomoc požiadať formou rozhodnutia podniky a združenia podnikov o poskytnutie informácií.
- 187 Tento záver nemôžu spochybníť tvrdenia žalobkyne, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, keďže vyžaduje, aby nezákonne spracúvala osobné údaje v zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia 2016/679.
- 188 Najskôr je potrebné uviesť, že nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 2018, s. 39), sa podľa

článku 2 ods. 1 uplatňuje na spracúvanie osobných údajov všetkými inštitúciami a orgánmi Únie, zatiaľ čo nariadenie 2016/679 sa vzťahuje na všetky fyzické alebo právnické osoby okrem prípadov stanovených v článku 2 ods. 2 tohto nariadenia.

189 Článok 6 ods. 1 nariadenia 2016/679 ďalej stanovuje:

„Spracúvanie je zákonné iba vtedy a iba v tom rozsahu, keď je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

...

c) spracúvanie je nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti prevádzkovateľa...“

190 Je potrebné uviesť, že článok 1 napadnutého rozhodnutia ukladá žalobkyni povinnosť v zmysle článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 predložiť dokumenty uvedené v prílohách tohto rozhodnutia. Toto rozhodnutie teda predstavuje zákonnú povinnosť v zmysle článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia 2016/679.

191 Ostatné tvrdenia, ktoré žalobkyňa uviedla v bode 127 žaloby, sú sformulované všeobecne a nediferencované, a preto nespĺňajú požiadavky uvedené v článku 76 rokovacieho poriadku.

192 Napokon článok 5 ods. 1 písm. a) nariadenia 2018/1725 stanovuje, že inštitúcie Únie môžu legálne spracúvať osobné údaje, pokiaľ je to „potrebné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej inštitúcii alebo orgánu Únie“.

193 V tejto súvislosti výkon právomocí zverených Komisii nariadením č. 1/2003 prispieva k zachovaniu režimu hospodárskej súťaže tak, ako ho zamýšľajú Zmluvy, ktorý musia podniky nevyhnutne dodržiavať (pozri rozsudok z 20. júna 2018, České dráhy/Komisia, T-621/16, neuverejnený, EU:T:2018:367, bod 105 a citovanú judikatúru).

194 Vzhľadom na to, že nariadenie č. 1/2003 priznáva Komisii právomoc prijímať rozhodnutia o žiadostiach o informácie, žalobkyňa nemôže tvrdiť, že napadnuté rozhodnutie predstavuje zásah, ktorý nie je stanovený zákonom v zmysle článku 52 ods. 1 Charty.

2) O sledovaní cieľov všeobecného záujmu uznaných Úniou

195 Pokiaľ ide o podmienku, podľa ktorej za predpokladu dodržania zásady proporcionality možno výkon práva obmedziť, len ak to skutočne zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných, žalobkyňa spochybňuje, že napadnuté rozhodnutie zodpovedá takýmto cieľom. V tejto súvislosti tvrdí, že Komisia vyžaduje oznámenie informácií, o ktorých nemôže dôvodne predpokladať, že jej pomôžu preukázať existenciu praktík, ktoré vyšetruje.

196 Z judikatúry vyplýva, že právomoci priznané Komisii nariadením č. 1/2003 majú za cieľ umožniť jej plniť úlohy, ktoré sú jej zverené Zmluvami a podľa ktorých má zabezpečovať dodržiavanie pravidiel hospodárskej súťaže na vnútornom trhu. Účelom týchto pravidiel je zamedziť tomu, aby bola súťaž narušovaná na ujmu všeobecného záujmu, záujmu individuálnych podnikov a záujmu spotrebiteľov (pozri analogicky rozsudok z 20. júna 2018, České dráhy/Komisia, T-621/16, neuverejnený, EU:T:2018:367, bod 105 a citovanú judikatúru).

197 Napadnuté rozhodnutie je tak prejavom výkonu právomocí priznaných Komisii nariadením č. 1/2003, ktorý, ako bolo uvedené v bode 193 vyššie, prispieva k zachovaniu režimu hospodárskej súťaže tak, ako ho zamýšľajú Zmluvy, ktorý musia podniky nevyhnutne dodržiavať.

198 Napadnuté rozhodnutie teda v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou.

3) O rešpektovaní podstaty práva na rešpektovanie súkromného života

199 Žalobkyňa netvrdí, že napadnuté rozhodnutie zasahuje do podstaty práva na rešpektovanie súkromného života v zmysle článku 7 Charty.

4) O primeranosti zásahu do súkromného života

200 Je potrebné pripomenúť, že zásada proporcionality si vyžaduje, aby obmedzenia, ktoré môžu byť zavedené aktmi Únie, pre práva a slobody zakotvené v Charte, nejdú nad rámec toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie sledovaných legitímnych cieľov alebo potreby ochrany práv a slobôd, pričom ak existuje možnosť rozhodnúť sa medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné sa prikloniť k najmenej obmedzujúcemu a ním spôsobené nevýhody nesmú byť neprimerané sledovaným cieľom (pozri rozsudok z 26. apríla 2022, Poľsko/Parlament a Rada, C-401/19, EU:C:2022:297, bod 65 a citovanú judikatúru).

201 S cieľom preskúmať primeranosť zásahu do súkromného života spôsobeného napadnutým rozhodnutím je tak potrebné overiť, či je tento zásah primeraný a nevyhnutný na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu sledovaných Úniou pred tým, ako bude preskúmané zváženie záujmov.

i) O primeranosti zásahu

202 V prejednávanej veci je so zreteľom na body 110, 196 a 197 vyššie potrebné konštatovať, že žiadosť o informácie, akou je napadnuté rozhodnutie, predstavuje primerané opatrenie na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu sledovaných Komisiou.

ii) O nevyhnutnosti zásahu

203 Čo sa týka otázky, či napadnuté rozhodnutie prekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu, ktoré sleduje, žalobkyňa uvádza viacero tvrdení.

– O nedostatočnej úrovni ochrany postupu virtuálnej dátovej sály

204 Žalobkyňa tvrdí, že postup virtuálnej dátovej sály, ktorý Komisia prijala v pozmeňujúcom rozhodnutí, neumožňuje dostatočne chrániť jej právo a právo dotknutých osôb na rešpektovanie ich súkromného života. V tejto súvislosti na jednej strane tvrdí, že uvedený postup umožňuje zamestnancom Komisie zbežne preskúmať sporné osobné údaje, čo je v rozpore s právom na rešpektovanie súkromného života dotknutých osôb, a že im môže spôsobiť vážnu ujmu. Na druhej strane tento postup nemá vplyv na povinnosť, ktorá je v rozpore s právom na rešpektovanie súkromného života týchto osôb, oznámiť Komisii také údaje, akými sú sporné

osobné údaje, ktoré sú pre vyšetrovanie Komisie irelevantné. Žalobkyňa v tejto súvislosti obhajuje existenciu primeraného prístupu, ktorým možno napraviť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia prijatím iných opatrení alebo dodatočných opatrení.

- 205 Je potrebné pripomenúť, že po prijatí uznesenia z 29. októbra 2020, Facebook Ireland/Komisia (T-451/20 R, neuverejnené, EU:T:2020:515), prijala Komisia 11. decembra 2020 pozmeňujúce rozhodnutie. V zmysle tohto rozhodnutia Komisia prijala osobitný postup, pokiaľ ide o dokumenty, ktoré mala žalobkyňa predložiť podľa napadnutého rozhodnutia, ktoré však na prvý pohľad nesúviseli s jej obchodnými činnosťami a obsahovali citlivé osobné údaje (ďalej len „chránené dokumenty“).
- 206 Podľa článku 3 pozmeňujúceho rozhodnutia sa do prílohy I.A napadnutého rozhodnutia vkladajú v bode 9 písmená o) a p) v tomto znení:
- „9. o) Chránené dokumenty budú odoslané Komisii na samostatnom elektronickom nosiči. Tieto dokumenty budú následne umiestnené do virtuálnej dátovej sály, ktorá bude prístupná čo najmenšiemu počtu členov personálu povereného vyšetrovaním, a to za prítomnosti (virtuálnej alebo fyzickej) zodpovedajúceho počtu advokátov spoločnosti Facebook. Členovia personálu povereného vyšetrovaním preskúmajú a vyberú predmetné dokumenty, pričom pred tým, než pridajú dokumenty považované za relevantné do zložky, dajú advokátom spoločnosti Facebook možnosť sa k nim vyjadriť. V prípade nesúhlasu vo veci kvalifikácie dokumentu budú mať advokáti spoločnosti Facebook právo vysvetliť dôvody svojho nesúhlasu. V prípade trvajúceho nesúhlasu bude Facebook môcť požiadať riaditeľa pre informácie, komunikáciu a médiá generálneho riaditeľstva Komisie pre hospodársku súťaž o rozhodnutie sporu;
9. p) Chránené dokumenty môžu byť zaslané Komisii v podobe, ktorá neobsahuje mená dotknutých osôb ani žiadne informácie umožňujúce ich identifikáciu. Na žiadosť Komisie odôvodnenú potrebami vyšetrovania sa však musia chránené dokumenty odovzdať v upravenej podobe odovzdať v ich úplnom a neupravenom znení.“
- 207 Je potrebné pripomenúť, že keď žalobkyňa odovzdáva Komisii dokumenty obsahujúce také údaje, aké sú požadované v zmysle napadnutého rozhodnutia, podľa článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia 2016/679 vykonáva zákonné spracúvanie osobných údajov.
- 208 Okrem toho, ako je pripomenuté v bode 192 vyššie, podľa článku 5 ods. 1 písm. a) nariadenia 2018/1725 môžu inštitúcie Únie legálne spracúvať osobné údaje, pokiaľ je to potrebné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej týmto inštitúciám.
- 209 Žalobkyňa navyše bez toho, aby to Komisia spochybnila, tvrdila, že určité dokumenty identifikované po použití vyhľadávacích pojmov obsiahnutých v napadnutom rozhodnutí, ktoré teda musia byť predložené v zmysle tohto rozhodnutia, obsahujú citlivé osobné údaje.
- 210 Takéto údaje môžu patriť medzi údaje, na ktoré sa vzťahuje článok 9 ods. 1 nariadenia 2016/679 a článok 10 ods. 1 nariadenia 2018/1725.

211 Článok 9 ods. 1 a článok 9 ods. 2 písm. g) nariadenia 2016/679 a článok 10 ods. 1 a článok 10 ods. 2 písm. g) nariadenia 2018/1725 majú totožné znenie a stanovujú:

„1. Zakazuje sa spracúvanie osobných údajov, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, a spracúvanie genetických údajov, biometrických údajov na individuálnu identifikáciu fyzickej osoby, údajov týkajúcich sa zdravia alebo údajov týkajúcich sa sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje, ak platí niektorá z týchto podmienok:

...

g) spracúvanie je nevyhnutné z dôvodov významného verejného záujmu na základe práva Únie..., ktoré sú primerané vzhľadom na sledovaný cieľ, rešpektujú podstatu práva na ochranu údajov a stanovujú vhodné a konkrétne opatrenia na zabezpečenie základných práv a záujmov dotknutej osoby...“

212 Článok 9 ods. 2 písm. g) nariadenia 2016/679 a článok 10 ods. 2 písm. g) nariadenia 2018/1725 tak podriaďujú možnosť spracúvať osobné údaje uvedené v odseku 1 každého z nich trom podmienkam. Po prvé spracúvanie musí sledovať významný verejný záujem, ktorý má základ v práve Únie. Po druhé spracúvanie musí byť nevyhnutné na dosiahnutie tohto verejného záujmu. Po tretie právo Únie musí byť primerané vzhľadom na sledovaný cieľ, musí rešpektovať podstatu práva na ochranu údajov a stanovovať vhodné a konkrétne opatrenia na zabezpečenie základných práv a záujmov dotknutej osoby.

213 Žalobkyňa neuvádza, že došlo k nesplneniu podmienok stanovených v týchto ustanoveniach, takže Všeobecný súd nie je povinný preskúmať zhodu napadnutého rozhodnutia s týmito ustanoveniami. Uvedené ustanovenia sú však relevantné na posúdenie, či napadnuté rozhodnutie spĺňa tretiu podmienku uvedenú v článku 52 ods. 1 Charty, teda či toto rozhodnutie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu, ktoré sleduje.

214 Čo sa týka prvej podmienky, v bode 202 vyššie bolo pripomenuté, že žiadosť o informácie, akou je napadnuté rozhodnutie, predstavuje primerané opatrenie na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu sledovaných Komisiou.

215 Čo sa týka druhej podmienky, z preskúmania prvej časti druhého žalobného dôvodu vyplýva, že Komisia vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 114 vyššie dostatočne preukázala potrebnú súvislosť medzi informáciami požadovanými v napadnutom rozhodnutí a porušeniami, o ktorých existuje podozrenie a ktoré sú spomenuté v tomto rozhodnutí. Spracovanie osobných údajov, ktoré so sebou prináša napadnuté rozhodnutie, je teda nevyhnutné na uskutočnenie sledovaného významného verejného záujmu.

216 Čo sa týka tretej podmienky, je potrebné pripomenúť, že článok 5 nariadenia 2018/1725 vymedzuje právomoc inštitúcií Únie spracúvať osobné údaje, keďže najmä v odseku 1 písm. a) stanovuje, že takéto spracúvanie je povolené, ak je potrebné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej tejto inštitúcii. Okrem toho z bodu 74 vyššie vyplýva, že po výmene korešpondencie so žalobkyňou Komisia vzala späť predchádzajúcu žiadosť o informácie a prijala napadnuté rozhodnutie, ktoré obsahuje menší počet vyhľadávacích pojmov a týka sa menšieho počtu depozitárov s cieľom znížiť počet následných výsledkov

a obmedziť predkladanie identifikovaných interných dokumentov. Následkom tohto postupu sa znížil počet dokumentov obsahujúcich osobné údaje, či dokonca chránených dokumentov v zmysle pozmeňujúceho rozhodnutia, ktoré bola žalobkyňa povinná predložiť. Ako napokon vyplýva z odôvodnenia 3 tohto pozmeňujúceho rozhodnutia, cieľom postupu zavádzajúceho virtuálnu dátovú sálu je pridať do zložky len tie chránené dokumenty, pri ktorých je po preskúmaní v takejto sále preukázané, že sú skutočne relevantné pre vyšetrovanie Komisie. Žalobkyňa navyše netvrdí, že napadnuté rozhodnutie zasahuje do podstaty práva na rešpektovanie súkromného života v zmysle článku 7 Charty.

- 217 Okrem toho, ako vyplýva z bodu 9 písm. o) a p) prílohy I.A napadnutého rozhodnutia, chránené dokumenty majú byť Komisii odoslané iným spôsobom ako ostatné požadované dokumenty, na samostatnom elektronickom nosiči. Virtuálna dátová sála, do ktorej budú tieto dokumenty následne umiestnené, navyše bude prístupná čo najmenšiemu počtu členov personálu povereného vyšetrovaním, a to za virtuálnej alebo fyzickej prítomnosti zodpovedajúceho počtu advokátov žalobkyne. Okrem toho advokáti žalobkyne majú možnosť vyjadriť sa k dokumentom, ktoré členovia personálu poverení vyšetrovaním považujú za relevantné pred tým, než ich pridajú do zložky. Bod 9 písm. o) prílohy I.A napadnutého rozhodnutia navyše stanovuje, že v prípade nesúhlasu s kvalifikáciou dokumentu budú mať advokáti žalobkyne právo vysvetliť dôvody svojho nesúhlasu, ktorý v prípade, ak pretrváva, oprávňuje žalobkyňu požiadať riaditeľa pre informácie, komunikáciu a médiá generálneho riaditeľstva Komisie pre hospodársku súťaž o rozhodnutie sporu. Zároveň podľa bodu 9 písm. p) prílohy I.A napadnutého rozhodnutia môžu byť chránené dokumenty zaslané Komisii v podobe, ktorá neobsahuje mená dotknutých osôb ani žiadne informácie umožňujúce ich identifikáciu a až na žiadosť Komisie odôvodnenú potrebami vyšetrovania musia byť chránené dokumenty odovzdané v upravenej podobe odovzdané v úplnom a neupravenom znení.
- 218 Opatrenia stanovené v bode 9 písm. o) a p) prílohy I.A napadnutého rozhodnutia teda nejdú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na účely cieľov sledovaných napadnutým rozhodnutím a ich nevýhody nie sú neprimerané sledovaným cieľom v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 200 vyššie.
- 219 Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie tým, že stanovuje postup virtuálnej dátovej sály, nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu, ktoré sleduje, teda prispievať k zachovaniu režimu hospodárskej súťaže tak, ako ho zamýšľajú Zmluvy, ktorý musia podniky nevyhnutne dodržiavať.
- 220 Tento záver nie je spochybnený tvrdeniami žalobkyne smerujúcimi k identifikovaniu primeranejšieho prístupu, ktorý mohol byť prijatý v napadnutom rozhodnutí prostredníctvom iných opatrení alebo dodatočných opatrení. Podľa žalobkyne mala Komisia umožniť jej advokátom preskúmať, či sú dokumenty, ktoré požaduje, relevantné pre vyšetrovanie a v dokumente, ktorý by jej bol zaslaný, identifikovať a opísať dokumenty obsahujúce citlivé osobné údaje bez zaslania samotných týchto dokumentov. Komisia tiež mohla, či dokonca mala získať súhlas dotknutých osôb pred odovzdaním predmetných dokumentov.
- 221 V tejto súvislosti, čo sa týka účasti advokátov žalobkyne na posúdení relevantnosti požadovaných dokumentov, po prvé v bode 113 vyššie je pripomenuté, že posúdenie, či je informácia nevyhnutná na odhalenie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, prináleží Komisii. Po druhé, ako správne tvrdia Komisia a Spolková republika Nemecko, keby podnik, ktorý je predmetom vyšetrovania, alebo jeho advokáti mohli sami určiť, ktoré dokumenty sú podľa nich relevantné pre jej

- vyšetrovanie, vážne by to zasiahlo do vyšetrovacích právomocí Komisie a vzniklo by nebezpečenstvo, že potenciálne relevantné dokumenty budú opomenuté a vôbec nebudú Komisii predložené, a to bez akejkoľvek možnosti kontroly.
- 222 Čo sa týka získania súhlasu dotknutých osôb s odovzdaním chránených dokumentov Komisii, na jednej strane, ako je pripomenuté v bodoch 189 a 190 vyššie, je podľa článku 6 ods. 1 nariadenia 2016/679 spracúvanie osobných údajov zákonné, pokiaľ je splnená aspoň jedna zo šiestich podmienok uvedených v tomto odseku. Spracúvanie osobných údajov, ktoré so sebou prináša predloženie dokumentov požadovaných Komisiou, je pritom zákonné, keďže je nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti, ktorej žalobkyňa podlieha v zmysle článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia 2016/679. Podľa článku 6 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia sa teda nepožaduje súhlas osôb, ktorých osobné údaje sa spracúvajú. Na druhej strane takýto súhlas nie je podľa článku 5 ods. 1 písm. a) nariadenia 2018/1725 podmienkou zákonnosti spracúvania údajov Komisiou v rámci plnenia úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej Komisii, čo je prípad vyšetrovania založeného na nariadení 1/2003.
- 223 Žalobkyňa svojimi tvrdeniami teda neoznačuje menej obmedzujúce opatrenia, ktoré mala Komisia prijať. Z vyššie uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobkyne musia byť zamietnuté.
- *O vylúčení určitých kategórií dokumentov z postupu virtuálnej dátovej sály*
- 224 Žalobkyňa vytýka Komisii, že do pôsobnosti postupu virtuálnej dátovej sály nezahrnula dokumenty, ktoré súvisia s jej obchodnými činnosťami a tiež obsahujú citlivé osobné údaje. To je podľa jej názoru v rozpore so zásadou, podľa ktorej sa rešpektovanie súkromného života vzťahuje aj na korešpondenciu odoslanú z miesta výkonu práce a v rámci obchodných oznámení. Žalobkyňa označila osem dokumentov, ktoré môžu patriť do tejto kategórie.
- 225 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne a tvrdí, že definovala a vymedzila postup virtuálnej dátovej sály v súlade s výrokom uznesenia z 29. októbra 2020, Facebook Ireland/Komisia (T-451/20 R, neuvěřený, EU:T:2020:515).
- 226 Na úvod je potrebné uviesť, že otázku, či dokument obsahujúci citlivé osobné údaje má alebo nemá súvislosť s obchodnými činnosťami žalobkyne, čiže či má alebo nemá byť spracovaný podľa postupu virtuálnej dátovej sály, je konkrétne posudzovaná v prvom rade žalobkyňou. Komisia totiž nie je schopná preskúmať posúdenie žalobkyne v tomto ohľade pred nahliadnutím do predmetného dokumentu, či už v rámci postupu virtuálnej dátovej sály, alebo mimo neho. Môže už len neskôr uložiť sankciu za nesplnenie povinnosti žalobkyne.
- 227 Podľa žalobkyne jeden z dokumentov obsahuje osobné politické názory [*dôverné*], ktoré sa miešajú s informáciami o jej obchodných činnostiach. Je potrebné konštatovať, že dokument je e-mailovou správou, v ktorej zamestnanec žalobkyne [*dôverné*] oznamuje, že sa zúčastnil raňajok organizovaných [*dôverné*] a vyjadruje v nej svoju podporu [*dôverné*] v nastávajúcich voľbách. Žalobkyňa však neoznačila informácie týkajúce sa jej obchodných činností, ktoré tento dokument podľa jej názoru obsahuje a takéto informácie z tohto dokumentu nevyplývajú. Nevyplýva z neho ani to, že autor sa zúčastnil na predmetnom podujatí ako zamestnanec [*dôverné*] žalobkyne. Nie je teda preukázané, že tento dokument nepatrí do pôsobnosti postupu virtuálnej dátovej sály.
- 228 Čo sa týka ostatných dokumentov, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, je potrebné konštatovať nižšie uvedené.

- 229 Žalobkyňa z týchto dokumentov označila štyri, ktoré majú súvis s jej ľudskými zdrojmi, najmä hodnotením, chorobami alebo sťažnosťami a obsahujú údajne vysoko osobnú korešpondenciu medzi [dôverné] o ich priateľoch a rodinách, ktorá sa mieša s informáciami o jej obchodných činnostiach.
- 230 Prvým dokumentom je e-mail odoslaný [dôverné] spolupracovníkom, v ktorom táto osoba opisuje rodičovské problémy súvisiace s jej dospelými deťmi a ktorý obsahuje osobný vtíp inej osoby v súvislosti s tou istou problematikou. Žalobkyňa nepreukázala, že tento e-mail obsahuje údaje, ktoré patria medzi údaje, na ktoré sa vzťahuje článok 9 ods. 1 nariadenia 2016/679 a článok 10 ods. 1 nariadenia 2018/1725.
- 231 To isté platí pre druhý dokument, ktorý spočíva v hodnotení zamestnanca žalobkyne svojej vlastnej úrovne pracovného výkonu. Jedinými osobnými informáciami, ktoré žalobkyňa uvádza, je totiž vyjadrenie želania dotknutej osoby viac cestovať, ako aj vyjadrenie jej od podstaty subjektívneho názoru na súkromný život inej osoby, a to bez odkazu na konkrétne údaje alebo skutočnosti.
- 232 Rovnako v treťom dokumente, ktorý je e-mailovou komunikáciou [dôverné], sa jeden zamestnanec domnieva, že iný zamestnanec by mal dôraznejšie vyjadriť svoje presvedčenie v otázke pracovného charakteru súvisiacej s činnosťami žalobkyne. Žalobkyňa nepreukázala, že tento dokument obsahuje údaje, ktoré patria medzi údaje, na ktoré sa vzťahuje článok 9 ods. 1 nariadenia 2016/679 a článok 10 ods. 1 nariadenia 2018/1725.
- 233 Žalobkyňa napokon takéto údaje neoznačila ani vo štvrtom dokumente, ktorým je životopis uchádzača o pracovné miesto u žalobkyne.
- 234 Okrem toho sa žalobkyňa odvoláva na dva dokumenty týkajúce sa jej aktivít a činností vykonávaných [dôverné] vo vzťahu k politickým témam, ktoré nesúvisia s predmetom vyšetrovania Komisie.
- 235 Prvým dokumentom je e-mailová komunikácia medzi zamestnancami žalobkyne [dôverné] na účely prerokovania najmä otázok obchodnej povahy týkajúcich sa hospodárskych činností v danom štáte. Žalobkyňa však v tejto komunikácii neoznačila údaje, ktoré patria medzi údaje, na ktoré sa vzťahuje článok 9 ods. 1 nariadenia 2016/679 a článok 10 ods. 1 nariadenia 2018/1725.
- 236 Žalobkyňa neoznačila takéto údaje ani v druhom dokumente vypracovanom [dôverné], ktorý prezentuje jej aktivity, pokiaľ ide o politické témy nesúvisiace s predmetom vyšetrovania Komisie.
- 237 Žalobkyňa sa odvoláva na posledný dokument, v ktorom sú opísané rozhovory medzi jej zástupcami a politikmi o takých otázkach, ako je boj proti terorizmu a predchádzanie trestnej činnosti. Je potrebné konštatovať, že tento dokument je, ako tvrdí žalobkyňa, interným e-mailom obsahujúcim zhrnutie rokovania za okrúhlym stolom, ktorého sa zúčastnili niektorí jej zástupcovia a ktorý bol venovaný spolupráci v oblasti boja proti sexuálnemu vykorisťovaniu detí. Tento e-mail obsahoval oficiálne komuniké organizácie zapojenej do tohto boja, ako aj výňatky zo správ vládnych organizácií, ktoré sa takisto zapojili v tejto oblasti. Žalobkyňa nepreukázala, že sa v tejto e-mailovej správe nachádzajú údaje, na ktoré sa vzťahuje článok 9 ods. 1 nariadenia 2016/679 a článok 10 ods. 1 nariadenia 2018/1725.

238 Žalobkyňa napokon nemôže vyvodiť len z prijatia pozmeňujúceho rozhodnutia, že predloženie dokumentov obsahujúcich osobné údaje, ktoré neboli preskúmané v rámci postupu virtuálnej dátovej sály, predstavovalo porušenie práva na rešpektovanie jej súkromného života a súkromného života dotknutých osôb.

239 Z toho vyplýva, že tvrdenia žalobkyne musia byť zamietnuté.

– *O neprimeranej pracovnej záťaži spôsobenej virtuálnou dátovou sálou*

240 Žalobkyňa tvrdí, že postup virtuálnej dátovej sály jej vzhľadom na lehotu na predloženie predmetných dokumentov spôsobuje neprimeranú pracovnú záťaž v porovnaní s potrebami vyšetrovania Komisie. Pre potreby tohto postupu musí totiž z približne [dôverné] dokumentov, ktoré môžu byť obzvlášť irelevantné, vymazať sporné osobné údaje, ktoré obsahujú.

241 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

242 Je potrebné uviesť, že bod 9 písm. p) prílohy I.A napadnutého rozhodnutia stanovuje, že „[ch]ránené dokumenty môžu byť zaslané Komisii v podobe, ktorá neobsahuje mená dotknutých osôb ani žiadne informácie umožňujúce ich identifikáciu“.

243 Z toho vyplýva, že vymazanie mien dotknutých osôb je možnosť, ktorá bola žalobkyni ponúknutá, nie je však pre ňu záväzná, takže ju nemusí využiť. Preto nemôže opodstatnene tvrdiť, že napadnuté rozhodnutie jej v tejto súvislosti spôsobuje neprimeranú pracovnú záťaž.

244 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala nijakú protiprávnosť postupu virtuálnej dátovej sály stanoveného v bode 9 písm. o) a p) prílohy I.A napadnutého rozhodnutia.

iii) O nevyvážení potrieb vyšetrovania s ochranou práv žalobkyne

245 Žalobkyňa vytýka Komisii, že nevyvážila nevyhnutnosť získania informácií pre potreby svojho vyšetrovania s nevyhnutnosťou ochrany jej práva na rešpektovanie súkromného života a súkromného života dotknutých osôb. Podľa žalobkyne malo totiž takéto vyváženie viesť Komisiu k tomu, aby nevyžadovala predloženie všetkých dokumentov, ktoré zodpovedajú použitiu vyhľadávacích pojmov uvedených v napadnutom rozhodnutí, aj keď jej dokázala, že mnohé dokumenty sú pre vyšetrovanie irelevantné.

246 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

247 V prejednávanej veci z odôvodnení 17 až 26 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v nadväznosti na rozhodnutie o žiadosti o informácie z 11. novembra 2019 a v odpovedi na žiadosť žalobkyne z 20. novembra 2019, aby Komisia prehodnotila počet vyhľadávacích pojmov a depozitárov, na ktorých sa táto žiadosť o informácie vzťahuje, žalobkyňa a Komisia diskutovali najmä o vymedzení požadovaných informácií. Dňa 6. decembra 2019 tak Komisia vyzvala žalobkyňu, aby jej oznámila počet výsledkov na každý použitý vyhľadávací pojem a na každého depozitára, aby mohla overiť, či je potrebné zmeniť vyhľadávacie pojmy alebo zoznam depozitárov. Ako pritom vyplýva z odôvodnenia 27 napadnutého rozhodnutia, Komisia považovala za vhodné zmeniť rozhodnutie z 11. novembra 2019 najmä s cieľom znížiť počet vyhľadávacích pojmov, obmedziť zoznam depozitárov, znížiť počet následných výsledkov a obmedziť počet predkladaných interných dokumentov.

- 248 Treba konštatovať, že Komisia v napadnutom rozhodnutí značne znížila počet vyhľadávacích pojmov, o ktorých použitie žiadala, ako aj počet dotknutých depozitárov, keďže tento počet sa znížil z 58 v rozhodnutí z 11. novembra 2019 na 3, čo je počet, ktorý sama žalobkyňa označuje v napadnutom rozhodnutí za „nízky“. Toto zníženie, ktoré žalobkyňa nespochybňuje, malo nevyhnute za následok zníženie počtu dokumentov, ktoré mali byť prípadne odovzdané Komisii. Zníženie počtu depozitárov a ich počet, ktorý bol nakoniec uvedený v napadnutom rozhodnutí, sú nepriamymi dôkazmi o tom, že Komisia zvažila potreby svojho vyšetrovania, ako aj práva žalobkyne a osôb, ktorých osobné údaje by mohli byť obsiahnuté v informáciách požadovaných na základe napadnutého rozhodnutia.
- 249 Okrem toho so zreteľom na voľnú úvahu Komisie pripomenutú v bodoch 43 a 112 až 114 vyššie, pokiaľ ide o informácie, ktorých predloženie môže žiadať prostredníctvom žiadosti, skutočnosť, že sa dokumenty môžu nakoniec ukázať ako irelevantné pre vyšetrovanie, nepostačuje na preukázanie neprimeranosti alebo neodôvodnenosti žiadosti o informácie alebo nevyváženia potrieb vyšetrovania s právami žalobkyne a osôb, ktorých osobné údaje by mohli byť obsiahnuté v informáciách požadovaných na základe napadnutého rozhodnutia.
- 250 Napokon, pokiaľ sa žalobkyňa odvoláva na rozsudok ESLP z 2. apríla 2015, Vinci Construction a GTM Génie Civil et Services v. Francúzsko (CE:ECHR:2015:0402JUD006362910), stačí uviesť, že táto vec sa týkala možnosti požiadať o účinné preskúmanie dodržiavania dôvernosti komunikácie medzi advokátom a jeho klientom počas inšpekcií. V prejednáwanej veci pritom napadnuté rozhodnutie nestanovuje predkladanie obsahu komunikácie medzi žalobkyňou či akoukoľvek inou osobou a jej advokátmi Komisii.
- 251 Je teda potrebné konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala, že v napadnutom rozhodnutí neboli vyvážené potreby vyšetrovania Komisie s ochranou jej práva na rešpektovanie jej súkromného života a súkromného života dotknutých osôb.

5) O neprimeranosti a nedostatočnosti profesijného tajomstva

- 252 Žalobkyňa tvrdí, že profesijné tajomstvo, ktorým sú zamestnanci Komisie viazaní podľa článku 339 ZFEÚ a článku 28 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, im jednak nepriznáva právo na neobmedzený prístup k sporným osobným údajom a jednak neposkytuje samo o sebe dostatočné záruky umožňujúce účinne chrániť súkromný život dotknutých osôb a ich osobné údaje.
- 253 Žalobkyňa tiež tvrdí, že dokumenty, ktoré nie sú relevantné pre vyšetrovanie, by mohli byť použité na nezákonné účely, ako je rozšírenie rámca súčasného vyšetrovania alebo začatie iného vyšetrovania, či dokonca šírené i mimo obmedzený okruh zamestnancov Komisie poverených vyšetrovaním. Tieto dokumenty by mohli byť odovzdané tretím osobám v odpovedi na prípadné žiadosti o prístup k spisu alebo by mohli byť automaticky sprístupnené súdom. Žalobkyňa môže byť takisto povinná odovzdať tieto dokumenty osobám, ktoré proti nej podali žaloby na súdoch Spojených štátov amerických. Sporné osobné údaje môžu tak byť odovzdané mnohým osobám mimo Komisiu, čo je v rozpore s právom na ochranu súkromného života dotknutých osôb.
- 254 Komisia, ktorú podporuje Spolková republika Nemecko, spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 255 Je potrebné pripomenúť, že podľa článku 339 ZFEÚ a článku 28 nariadenia č. 1/2003 podliehajú úradníci a zamestnanci Komisie prísnyim povinnostiam dodržiavať profesijné tajomstvo. Tieto ustanovenia zakazujú úradníkom Komisie zverejniť informácie chránené profesijným tajomstvom získané v odpovedi na žiadosť o informácie alebo ich použiť na iný účel, než na ktorý

boli získané. Okrem toho sú úradníci a zamestnanci Komisie viazaní článkom 17 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, ktorý im zakazuje, a to aj po odchode zo služby, „nepovolen[é] zverejneni[e] informácií, ktoré získal[i] pri vykonávaní služby, do zverejnenia alebo sprístupnenia takýchto informácií verejnosti“.

- 256 Ani článok 339 ZFEÚ, ani článok 28 nariadenia č. 1/2003 výslovne neuvádzajú, ktoré informácie okrem obchodného tajomstva sú predmetom profesijného tajomstva. Z článku 28 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 pritom nemožno vyvodzovať, že sa to týka všetkých informácií získaných na základe uvedeného nariadenia s výnimkou tých, ktorých uverejnenie je podľa jeho článku 30 povinné. Článok 339 ZFEÚ rovnako ako článok 28 nariadenia č. 1/2003, ktorý dopĺňa a vykonáva toto ustanovenie primárneho práva v oblasti pravidiel hospodárskej súťaže uplatňovaných na podniky, totiž bráni iba sprístupneniu informácií, ktoré svojou povahou podliehajú profesijnému tajomstvu (pozri rozsudok z 28. januára 2015, Akzo Nobel a i./Komisia, T-345/12, EU:T:2015:50, bod 61 a citovanú judikatúru).
- 257 Profesijné tajomstvo zahŕňa, okrem obchodného tajomstva, informácie, ktoré sú známe iba obmedzenému počtu osôb, a ich sprístupnenie môže spôsobiť vážnu ujmu osobe, ktorá ich poskytla, alebo tretím osobám. Napokon je potrebné, aby si záujmy, ktoré by mohli byť poškodené sprístupnením takých informácií, objektívne zasluhovali ochranu (pozri rozsudok z 15. júla 2015, Pilkington Group/Komisia, T-462/12, EU:T:2015:508, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 258 Čo sa týka v prvom rade tvrdenia žalobkyne, že profesijné tajomstvo, ktoré musia zamestnanci Komisie dodržiavať, im nepriznáva právo na neobmedzený prístup k sporným osobným údajom, v bode 192 vyššie je pripomenuté, že podľa článku 5 ods. 1 písm. a) nariadenia 2018/1725 inštitúcie Únie môžu legálne spracúvať osobné údaje, pokiaľ je to potrebné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej inštitúcii alebo orgánu Únie.
- 259 Pokiaľ ide v druhom rade o tvrdenie, že povinnosti dodržiavať profesijné tajomstvo nepredstavujú dostatočné záruky účinnej ochrany súkromného života dotknutých osôb a ich osobných údajov, treba konštatovať, že toto tvrdenie nie je podložené a nič neumožňuje *a priori* predpokladať, že Komisia v rozhodujúcom čase nedohliadne na plnenie svojich povinností a povinností svojich zamestnancov podľa článku 339 ZFEÚ, článku 28 nariadenia č. 1/2003 a článku 17 služobného poriadku (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 12. decembra 1991, SEP/Komisia, T-39/90, EU:T:1991:71, bod 58).
- 260 Čo sa týka v treťom rade tvrdenia založeného na nebezpečenstve použitia získaných dokumentov na údajne nezákonné účely, ako je rozšírenie rámca súčasného vyšetrovania alebo začatie iného vyšetrovania, je potrebné pripomenúť tieto dve zásady. Po prvé povinnosti zamestnancov Komisie podľa článku 339 ZFEÚ a článku 28 nariadenia č. 1/2003 bráni použitie informácie získané v odpovedi na žiadosť o informácie na iný účel, než na ktorý boli získané. Po druhé cieľom žiadosti o informácie je umožniť Komisii zhromaždiť informácie a dokumenty nevyhnutné na preskúmanie skutočnosti a rozsahu určitého právneho a skutkového stavu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2016, HeidelbergCement/Komisia, C-247/14 P, EU:C:2016:149, bod 37), čím nie je dotknutá možnosť Komisie zmeniť rozsah svojho vyšetrovania v nadväznosti na zhromaždené informácie.

- 261 Všeobecný súd totiž v súvislosti s rozhodnutím o žiadosti o informácie prijatým po oznámení o výhradách potvrdil, že pre správne konanie podľa pravidiel Zmluvy v oblasti hospodárskej súťaže je charakteristické, že Komisia môže po zaslaní oznámenia o výhradách zaslať žiadosti o doplňujúce informácie, aby prípadne vzala späť určité výhrady alebo doplnila nové výhrady (rozsudky z 30. septembra 2003, *Atlantic Container Line a i./Komisia*, T-191/98 a T-212/98 až T-214/98, EU:T:2003:245, bod 121, a z 9. apríla 2019, *Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia*, T-371/17, neuvverejnený, EU:T:2019:232, bod 76).
- 262 Vzhľadom na rozdelenie správneho konania na dve samostatné a po sebe nasledujúce fázy v zmysle nariadenia č. 1/2003, pripomenuté v bode 159 vyššie, vyššie uvedené úvahy platia tým skôr, pokiaľ ide, ako v prejednávanej veci, o prijatie rozhodnutia o žiadosti o informácie vo fáze predbežného vyšetrovania pred vydaním oznámenia o výhradách. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že fáza predbežného vyšetrovania je určená na to, aby Komisia mohla zistiť všetky relevantné okolnosti potvrdzujúce, resp. nepotvrďujúce existenciu porušenia súťažných pravidiel a prijať prvé stanovisko o smerovaní a ďalšom pokračovaní konania.
- 263 Žalobkyňa sa teda nemôže odvolávať na údajné nebezpečenstvo, že určité dokumenty predložené v odpovedi na napadnuté rozhodnutie využije Komisia na to, aby rozšírila pôsobnosť súčasného vyšetrovania alebo začala iné vyšetrovanie.
- 264 Čo sa týka po štvrté tvrdení žalobkyne, podľa ktorých dokumenty, ktoré nie sú relevantné pre vyšetrovanie alebo obsahujú také údaje, ako sú sporné osobné údaje, môžu byť v širšej miere prístupné mimo Komisie, treba konštatovať, že sa týkajú hypotetických situácií, ako sú prípadné žiadosti tretích osôb o prístup k spisu a údajne automatické sprístupnenie dokumentov súdom, a že nie sú podložené.
- 265 Z úvah uvedených v bodoch 200 až 264 vyššie vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že napadnuté rozhodnutie predstavuje neodôvodnený zásah do jej súkromného života alebo do súkromného života jej zamestnancov, prípadne iných osôb. Za týchto podmienok musí byť prvá časť tretieho žalobného dôvodu zamietnutá.

b) O druhej časti tretieho žalobného dôvodu založenej na porušení zásady proporcionality

- 266 Žalobkyňa vytýka Komisii, že porušila zásadu proporcionality. Tvrdí, že porušenie tejto zásady vyplýva po prvé z povinnosti, ktorá jej bola uložená, predložiť v rámci virtuálnej dátovej sály dokumenty obsahujúce citlivé osobné údaje, po druhé z povinnosti predložiť za rovnakých okolností dokumenty obsahujúce údaje obchodného charakteru a zároveň osobné údaje, po tretie z existencie metód, ktoré pri posúdení relevantnosti chránených dokumentov chránia súkromný život osôb lepšie ako virtuálna dátová sála, a po štvrté z nevhodnosti a neúčinnosti možnosti anonymizácie predmetných dokumentov.
- 267 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyne.
- 268 Je potrebné pripomenúť, že zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, si vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie nešli nad rámec toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa, pričom ak sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné uchýliť sa k najmenej zasahujúcemu, aby spôsobené ťažkosti neboli neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. novembra 1990, *Fedesa a i.*, C-331/88, EU:C:1990:391, bod 13, a zo 14. júla 2005, *Holandsko/Komisia*, C-180/00, EU:C:2005:451, bod 103).

- 269 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že žiadosti o informácie, ktoré Komisia adresuje podniku, musia byť v súlade so zásadou proporcionality a že povinnosť uložená podniku poskytnúť informácie nesmie pre tento podnik predstavovať neprimeranú záťaž v porovnaní s potrebami vyšetrovania (rozsudky z 12. decembra 1991, SEP/Komisia, T-39/90, EU:T:1991:71, bod 51; zo 14. marca 2014, Cementos Portland Valderrivas/Komisia, T-296/11, EU:T:2014:121, bod 86, a z 9. apríla 2019, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, T-371/17, neuvverejnený, EU:T:2019:232, body 120 a 121).
- 270 V prejednávanej veci žalobkyňa na jednej strane namietala zjavne nadmernú pracovnú záťaž, ktorú so sebou prinášala odpoveď na napadnuté rozhodnutie, len v súvislosti s vymazaním údajov v dokumentoch, na ktoré sa vzťahoval postup virtuálnej dátovej sály. Pritom ako bolo uvedené v bode 243 vyššie, vymazanie mien dotknutých osôb je možnosť, ktorá bola žalobkyni ponúknutá, nie je však pre ňu záväzná, takže ju nemusí využiť a nie je oprávnená odvolávať sa v tejto súvislosti na porušenie zásady proporcionality. Pokiaľ ide o údajnú nevhodnosť anonymizácie z dôvodu nízkeho počtu dotknutých depozitárov, ktorý uľahčoval ich identifikáciu v danom dokumente, je potrebné pripomenúť, že nízky počet dotknutých depozitárov je nepriamym dôkazom dodržania zásady nevyhnutnosti požadovaných informácií v zmysle článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a vyváženia potrieb vyšetrovania s ochranou práv žalobkyne.
- 271 Na druhej strane sa žalobkyňa odvoláva na možnosť, ktorá by mohla predstavovať alternatívu k virtuálnej dátovej sále stanovenej v napadnutom rozhodnutí, identifikovať a opísať v dokumente, ktorý bude Komisii odovzdaný, dokumenty obsahujúce citlivé osobné údaje bez toho, aby jej odovzdala samotné tieto dokumenty. Podľa nej tento postup umožňuje zabrániť po prvé tomu, aby mali zamestnanci Komisie prístup k predmetným osobným údajom pri nahliadnutí do dokumentov vo virtuálnej dátovej sále a po druhé tomu, aby musela vymazať z týchto dokumentov citlivé osobné údaje, pred tým, ako ich odošle Komisii.
- 272 Ako bolo pritom uvedené v bode 219 vyššie, postup virtuálnej dátovej sály zavedený v prejednávanej veci nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu, ktoré sleduje, vzhľadom na právo na rešpektovanie súkromného života žalobkyne a dotknutých osôb, ako je chránené článkom 7 Charty.
- 273 Navyše, ako vyplýva z bodu 238 vyššie, predloženie dokumentov obsahujúcich osobné údaje, ktoré neboli preskúmané v rámci postupu virtuálnej dátovej sály, nepredstavuje porušenie práva na rešpektovanie súkromného života žalobkyne a dotknutých osôb.
- 274 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala porušenie zásady proporcionality, takže druhá časť tretieho žalobného dôvodu musí byť zamietnutá.

c) O tretej časti tretieho žalobného dôvodu založenej na porušení práva na riadnu správu vecí verejných

- 275 Žalobkyňa tvrdí, že nepreskúmanie relevantnosti dokumentov požadovaných na základe napadnutého rozhodnutia predstavuje zjavné porušenie práva na riadnu správu vecí verejných. V tejto súvislosti pripomína, že podľa napadnutého rozhodnutia je povinná poskytnúť Komisii množstvo dokumentov, ktoré nie sú relevantné pre jej vyšetrovanie alebo obsahujú osobné údaje, z ktorých niektoré sú citlivé.
- 276 Komisia spochybňuje tieto tvrdenia.

- 277 Je potrebné pripomenúť, že odôvodnenie 37 nariadenia č. 1/2003 spresňuje, že toto nariadenie „rešpektuje základné práva a je zhodné so zásadami uznávanými najmä Chartou“ a že „toto nariadenie [by sa] malo vykladať a uplatňovať so zreteľom na tieto práva a zásady“.
- 278 Článok 41 Charty, ktorá má podľa článku 6 ods. 1 prvého pododseku ZEÚ rovnakú právnu silu ako Zmluvy, nazvaný „Právo na dobrú správu vecí verejných“, v odseku 1 stanovuje, že „každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote“.
- 279 Podľa judikatúry týkajúcej sa zásady riadnej správy vecí verejných medzi zárukami zverenými právnym poriadkom Únie v správnych konaniach sa uvádza najmä povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu (rozsudky z 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14, a z 30. septembra 2003, Atlantic Container Line a i./Komisia, T-191/98, T-212/98 až T-214/98, EU:T:2003:245, bod 404).
- 280 Treba konštatovať, že v rozpore s tým, čo žalobkyňa uviedla v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom, tvrdenia uvedené na podporu tejto časti vo svojej podstate splývajú s tvrdeniami uvedenými na podporu druhej časti tohto žalobného dôvodu, ktoré zasa sčasti splývajú s tvrdeniami uvedenými na podporu druhého žalobného dôvodu založeného na porušení zásady nevyhnutnosti a prvej časti tohto žalobného dôvodu.
- 281 Vzhľadom na to, že všetky tieto tvrdenia už boli zamietnuté, je potrebné konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala, že Komisia nevykonala starostlivé a nestranné preskúmanie prejednávaného prípadu. Nepreukázala tak, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu riadnej správy vecí verejných.
- 282 Preto je potrebné zamietnuť tretiu časť tretieho žalobného dôvodu, a teda aj uvedený žalobný dôvod ako celok.
- 283 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba sa musí v celom rozsahu zamietnuť.

V. O trovách

- 284 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že znáša svoje vlastné trovy konania, a uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii, vrátane trov konania spojených s konaním o nariadení predbežného opatrenia.
- 285 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Spolková republika Nemecko teda znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Meta Platforms Ireland Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii, vrátane trov konania súvisiacich s konaním o nariadení predbežného opatrenia.**
3. **Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania.**

Papasavvas

Spielmann

Mastroianni

Brkan

Gálea

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. mája 2023.

Podpisy